Podobier

cuprinzând cele mai importante podobii potrivite
după melodia originală

Glasul I

I. Podobii - stihiri

1.1 Ceea ce ești bucuria (Των ουρανίων ταγμάτων)

stihiră la Stihoavna Vecerniei de Duminică seara

Glas Πα

T u bu cu ri e a ce e te lor în ge rești fi ind

și pe pă mânt la oameni pă zi toa re prea ta re

sca pă ne Fe cioa ră căci a ler găm că tre ti i ne cu dra gos te

și a le noas tre nă dejdi du pă Dum ne zeu

în tru ti ne Mai că no oi ne-am pus.

(Ghenadie 1875: 1, 2)

Tropare - asemănânde

Ton ouraníon tagmáton to agallíama, Πα
ton epi gís anthrópon, Δι krataiá prostasía, Πα
áchrante Parthéne, sóson imás Δι tous eis sé katafévgontas, Πα
óti en soí tas elpídas metá Theón, Δι Theotóke anethémetha. Πα

Prea fericită viața jos petrecut-ai, Πα
și sus cu fericiții Δι împreună te bucuri, Πα
locul celor blânzi ca blând locuiești, Δι Ierarhe Grigorie, Πα
de vindecări având dar de la Dumnezeu, Δι dă-le celor ce te laudă. Πα
Pre ale dreptei credințe Dogme săditu-le-ai, Πα
tăind prea fericite, Δι spinii relei credințe, Πα
mult ai înmulțit credința-n Hristos Δι cu stropirea cuvintelor, Πα
și ai adus însutit spic lui Dumnezeu, Δι ca un bun plugar al Domnului. Πα

S-au minunat fericitule, îngereștile, Πα
și omeneștile cete, Δι de înalta-ți viață, Πα
căci de bună voie pustnic viteaz Δι luptător arătatu-te-ai Πα
și Ierarh slujitor al lui Dumnezeu, Δι și prieten sincer pururea. Πα

Noi cei din lume ca îngerii să serbăm acum, Πα
lui Dumnezeu ce șade Δι sus pe scaunul slavei, Πα
toți strigând cântare, Sfânt și Preasfânt Δι ești Părinte cerescule, Πα
și tu Cuvinte cel veșnic cu Dânsul ești, Δι Sfânt și Tu Preasfinte Duhule. Πα

Văzând suire străină, Mântuitorule, Πα
mai marii peste îngeri, Δι își făcea întrebarea: Πα
ce este aceasta? Căci deși om Δι întru toate arată-se, Πα
ca Dumnezeu mai presus însă și de cer, Δι îl vedem cu trup suindu-se. Πα

Galileenii privindu-Te înălțându-Te, Πα
de pe înaltul munte, Δι al măslinilor Doamne Πα
îngeri auzea strigând către ei: Δι ce stați voi căutând spre cer? Πα
Aceasta iarăși cu trup astfel va veni, Δι în ce chip l-ați și văzut pe El. Πα

(Ghenadie 1875: 31-32)

Tu la întâiul sobor te-ai luptat cu Arie Πα
cel ce hulea de față Δι pe Preasfânta Treime Πα
care și de sus fiind săgetat Δι și-a dat sufletul iadului. Πα
Preafericite Alexandre, și acum, Δι lui Hristos te roagă pentru noi. Πα

(Pann 1854: 115)

Viața cea fericită în lume petrecut-ai Πα
Iară acum te bucuri Δι cu-a Fericiților cete Πα
A blânzilor pământ locuiești ca un blând Δι Ierarhe Grigorie Πα
Harul minunilor luând de la Dumnezeu Δι pe care-l dai celor ce te cinstesc. Πα

De strălucirea vieții tale Fericite Πα
s-au minunat îngereștile Δι și pământeștile cete Πα
că prin buna voire, bun ostaș Δι și pustnic te-ai arătat Πα
și Ierarh și slujitor lui Dumnezeu Δι și prieten adevărat. Πα

Pe Împăratul a toate o, Voievozilor Πα
Mărturisindu-L astăzi Δι în cetatea cea mare Πα
De praznicul mutării Maicii la cer Δι v-ați mutat Mucenicilor Πα
Împreună cu dânsa la Fiul ei Δι de Hristos încununându-vă. Πα

Pe lemnul Crucii Stăpânul lumii jertfindu-Se Πα
Dumnezeiasca voie Δι pe pământ a plinit-o Πα
Acestuia urmându-I capul pe lemn Δι brâncovenii plecându-şi-l Πα
Biruit-au vrăjmaşul care prin lemn Δι pe Adam l-a biruit oarecând. Πα

Împărăteasca cetate a Maicii Domnului Πα
De păgâneasca mână Δι stăpânită văzând-o Πα
Într-ânsa Constantine astăzi şezând Δι pe Hristos Voievodule Πα
Dumnezeu şi Stăpân L-ai mărturisit Δι Preacurata întărindu-te. Πα

Pe tine obştea Itachii strajă aflându-te, Πα
în anii de pe urmă, Δι şi cinstită odraslă, Πα
ţi-aduce, fericite Ioachim, Δι mulţumire şi laude Πα
şi ţi se roagă să scape, cu harul tău, Δι din ispite şi cumplite nevoi. Πα

A Vatopedului lavră, sfinte, primindu-te, Πα
vistierie mare Δι te-a vădit a virtuţii, Πα
prietene curate al lui Hristos, Δι cuvioase Ioachim; Πα
pentru aceasta se bucură săvarşind Δι luminată prăznuirea ta. Πα

Mergând pedestru, Părinte, într'al Itachii ostrov, Πα
îţi atârnai în spate Δι saci cu pietre preagrele, Πα
ca trupul, cuvioase Ioachim, Δι să'l munceşti, râvnitorule, Πα
şi să ridici lesne mintea la Dumnezeu Δι şi Stăpânul tău şi Mirele. Πα

Râu nesecat al minunii, sfinte Părinte, te ştim Πα
şi revărsare mare Δι a cereştilor daruri; Πα

cu râvnă şi credinţă, dar, îţi cinstim, Δι şi cu dragoste, moaştele, Πα
că prisosinţă de daruri dumnezeieşti Δι le dai celor ce te laudă. Πα

Întru tărie, Părinte, tras-ai corabia ta Πα
neînfricat la ţărmul Δι unde oastea vrăjmaşă Πα
vărsa asupra celor drept-slăvitori Δι îngrozirea pierzaniei Πα
şi cu puterea cerească ai izbutit Δι să-i scapi, dumnezeiescule. Πα

Pe tine toţi credincioşii strajă aflându-te, Πα
în anii de pe urmă, Δι şi solire la Domnul, Πα
ţi-aduc, preacuvioase Ioachim, Δι mulţumire şi laude Πα
şi ţi se roagă să scape, cu harul tău, Δι din ispite şi cumplite nevoi. Πα

Pe tine caldă solire obştea Mangaliei Πα
la Impăratul slavei Δι dobândindu-te, Sfinte, Πα
ţi-aduce, cuvioase Ioachim, Δι mulţumire şi laudă; Πα
ci ne-ncetat izbăveşte-o cu harul tău Δι din ispitele vrăjmaşului. Πα

(Stavropoleos 1854: 115)

Alta, aşa cum se cântă la sărbători, în Marea Biserică a lui Hristos din Constantinopol

Glas Πα

T u bu cu ri i e a ce e e te lor în ge e re ești fi i ind

și pe pă mântla oa meni pă zi toa reprea ta re

sca pă ne Fecioa ră că ci a ler găm că tre ti i ne cu dra gos te

și a le noa a strenă dejdi du pă Dum ne zeu în tru ti ne Mai că ă no oine-am pus

1.2. Prealăudaților mucenici (Πανεύφημοι μάρτυρες)
– stihiră la Vecernia de Miercuri seara

Glas Πα

P e voi muce nicipreală u dați nu pă mân tulv-a as cuns Πα

ci v-a pri mit sânul ce ru lui Πα și vo uăs-a des chis

u șa fe ri ci i rii Δι și-n nă u untru fi ind Πα

din po o mul vi e ții vă îndulciți. Πα Ru ga ți-Lpe Hris tos

ca să dea a su fle te lor noa as tre a Sa pa a ce și ma re mi i i i lă.

Panéyfimoi mártyres ymás, Δι ouch i gí katékripsen, Πα
all'ouranós ypedéxato, Πα ymín inoígisan, Πα
Paradeísou pýlai Δι kai entós genómenoi, Πα
tou xýlou tis zoís apolávete, Πα Hristó presvévontes, Πα
dorithínai tais psihaís imón, Δι tin eirínin kai to méga éleos. Πα

Precum la sculareа Ta din morți Δι ai ieșit ca soarele, Πα
nesfărâmând nici pecețile Πα slăvitului mormânt, Πα
astfel la Apostoli Δι ai intrat, ascunși fiind, Πα
prin ușa încuiată, Preabunule, Πα și pace le-ai adus, Πα
dăruind lor Duhul tău cel drept, Δι pentru mare și bogată mila Ta. Πα

Toma cel și Geamănul numit, Δι Doamne nu era venit Πα
când te-a văzut Ucenicii Tăi, Πα de-aceea nu credea Πα
învierii Tale, Δι și zicea și celorlalți: Πα
de nu voi pune mâna în coasta Lui, Πα și degetul în mâini, Πα
ca să pipăi toate ranele, Δι nu voi crede că El s-a sculat din morți. Πα

Hristos către Toma a strigat: Δι pipăiește cum voiești, Πα
și coasta încă și mâinile, Πα și vezi-mi că sunt om Πα
cu trup și oase, Πα și necredincios nu fii, Πα
ci crede împreună cu ceilalți toți; iar el striga zicând: Πα
Domnul meu și Dumnezeul meu! Δι Slăvesc Patima și învierea Ta. Πα

(Ghenadie 1875: 31-32)

Alexandre bunule păstor Δι Cârma pravoslaviei Πα
Apărătorul Bisericii Πα ca cel ce au surpat Πα
Cea rea mândrie Πα semețitului Arie Πα
Mărind tu pre credința ortodoxă Πα
Acuma roagă-te către Domnul (cu osârdie) Δι să dea pace sufletelor noastre. Πα

(Pann 1875: 31-32)

Antipa ostașul lui Hristos Δι cu silirea trupului Πα
și cu mulțimea smereniei Πα cu nevoințele Πα
cu izvorul pururi Πα Curgător al lacrimii Πα
luat-ai din belșug harul Duhului sfinte făcându-te Πα
vas de cinste al Acestuia Fericite Δι și râu al minunilor. Πα

Antipa cinstite locuind Δι muntele Athonului Πα
Loc nevoinței și luptelor Πα Părinte l-ai făcut Πα
Netrupește sfinte Δι Petrecând îngerii Πα
Răsplata nestricării slăvitule Πα luându-o apoi Πα
Și-n lăcașurile Raiului Δι Împreună Te bucuri cu Ingerii. Πα
Antipa odorule cel nou Δι și scutul și reazemul Πα
Țării Moldovei preabunule Πα și al Valaamului Πα
fă primită, sfinte, Δι Cântarea de laudă Πα
A luptelor cinstite ce le-ai purtat Πα și-a Ziditorului Πα
Care iată te-a-ntărit să calci Δι semețita Sprânceană a șarpelui. Πα

Antipa izvorul nesecat Δι al milei Stăpânului Πα
Spre cei ce sfinte te laudă Πα și-I cântă Domnului Πα
Cu a Cărui vlagă Δι Ți-ai sfârșit viteazule Πα
Prea buna alergare și luptele Πα în care biruind Πα

Cuvioase adunându-ne Δι pomenirea ți-o facem cu dragoste. Πα

Antipa luceafărul cel nou Δι al credinței Domnului Πα
Ce luminezi fericitule Πα cu bunătatea ta Πα
Marginile pururi Δι cu trezvia bunule Πα
vederea înainte și dragostea, Πα atotîntunericul Πα
alungându-l de la ceia Δι ce cu credință îți cer rugăciunile. Πα

Antipa slăvite petrecând Δι în cuibul Athonului Πα
Trupul cu totul robindu-ți-l Πα din tinerețea ta Πα
Înălțat-ai duhul Δι La Stăpânul cerului Πα
La Cel ce dă cununa cea veșnică Πα acelor ce păzesc Πα
Legământul și poruncile Δι Moștenirii Cei noi fericitule. Πα

Părinte de prunc lui Dumnezeu Δι însuți aducându-te Πα
și vas de cinste al Duhului Πα Sfinte gătindu-te Πα
ierarh și slavă Δι Și păstor Bisericii Πα
și iarăși mucenic al Stăpânului Πα fost-ai Ipatie Πα
ci cântare fericitule Δι Îți aducem Al Domnului crainice. Πα

Gangrelor către Dumnezeu Δι din lucrarea Duhului Πα
Arhiereu arătatu-te-ai Πα sfințite Ipatie Πα
Turma ta părinte Δι Bine păstorindu-o Πα
Cu dogme și minuni Ierarhule Πα și jertfă trupul tău Πα
Mucenice dat-ai Domnului Δι Îndoită Cununa luându-o. Πα

Sfinte golirea lui Hristos Δι necuprinsă minților Πα
O ai vestit credincioșilor Πα stricând lui Arie Πα

Flecăreala toată Δι Și vădind Bisericii Πα
Sminteala lui Novat, cuvintele Πα și-apoi sângele Πα
Înecându-o minunatule Δι Mucenice Sfințite al Domnului. Πα

(Stavropoleos 1854: 115)

1.3. O, preaslăvită minune (Ὢ, τοῦ παραδόξου θαύματος!)
- stihiră la Vecernia Adormirii Maicii Domnului

Glas Πα

O o preaslă vi tă mi nu ne al Vi e e ții Iz vor Δι în mormântse pu u ne Πα

și sca ră pâ nă la cer Δι mormântul azi se fa a ce

fii ve sel Ghet si ma ni, Δι al Prea cu ra tei Fe cioa a resfin țit locaș

să zi cem cei cre din cioși Δι pe Ga vri i il a vâ ând că pe te ni e

* sal tă cea de da ruri pli i i nă Δι Domnul e cu ti i ne

Cel ce lu mii prin ti i ne Δι dă ru ie ștema re mi i la a Lui

* o altă variantă melodică, potrivită doar pentru textul românesc:

cea pli nă de da ar bu cu ră te

Ó toy paradóxou thávmatos! Δι i pigí tis zoís, Δι en mnimeío títhetai, Πα
kai klímax pros ouranón, Δι o táfos ginetai. Πα
Eyfraínou Gethsimaní, Δι tis Theotókou to ágion témenos, Πα
Voΐsomen oi poistoí, Δι ton Gavriíl kektiménoi taxíarchon, Πα
Kecharitoméni chaíre, Δι meta soý o Kýrios, Πα
o paréchon to kósmo, Δι dia soý to méga éleos. Πα

O prea slăvită minune! Δι Al vieții Izvor Δι din cea stearpă naște-se, Πα
și Darul a face rod Δι începe prea frumos: Πα
fii vesel Ioachim, Δι fiind părinte al Maicii Stăpânului; Πα
din părinții cei pământeni Δι nu este altul ferice precum ești Tu, Πα
căci iată Locașul celui Înalt, Δι Fecioara Preacurată, Πα
Sfântul Domnului Munte, Δι ni s-a dat prin Tine Dar Ceresc. Πα

O prea slăvită minune! Δι Rodul ce s-a născut Δι din cea stearpă, veștedă, Πα
cu voia Celui ce Δι a toate Făcător, Δι
pe lume a dezlegat Δι de nerodirea virtuții, putere dând: Πα
toate maicile dănțuiți Δι cu Maica Maicii Stăpânului, și strigați: Πα
Cea plină de dar Bucură-te, Δι cu tine este Domnul Πα
cel ce lumii prin tine, Δι dăruiește mare mila Sa. Πα

Pildă fiind curăției, Δι și locaș luminos Δι strălucit de dar ceresc, Πα
cea stearpă cu preaslăvire Δι arătatu-s-a, Πα
născând cu adevărat Δι a fecioriei mărire și laudă, Πα
pe Fecioara cea de demult Δι de Isaia vestită prin Duhul Sfânt; Πα

acesteia dar toți să strigăm: Δι Fecioară Preacurată, Πα
mântuiește de scârbe Δι și primejdii pe toți robii tăi. Πα

O prea slăvită minune! Δι al vieții Pom, Δι Cruce lăudată, Πα
și azi în Biserică, Δι în slavă arată-se: Πα
slavoslovescu-o pământenii; Δι înfricoșează-se dracii toți de ea. Πα
O ce dar oamenii primit-au! Δι prin care toți s-au mântuit, Πα
și din munci s-au dezlegat, Δι prin Crucea lui Hristos. Πα

O prea slăvită minune! Δι semnul sfântului Lemn, Δι cerului se aseamănă, Πα
căci cu darul lui Hristos Δι el sfințește făpturile: Πα
barbarii se înving, Δι și credincioșii obțin biruință. Πα
O scară ce până sus la Cer! Δι de pe pământ ne suim, Πα
înălțând întru cântări Δι pe Domnul nostru Hristos. Πα

(după Ghenadie 1875: 199, 200)

1.4. Nor al Luminii (Νεφέλην σε φωτὸς)

stihiră la Vecernia Mică de Sâmbătă seara

Glas Πα

N e fe li se fo to os a i di ou Par the e ne o pro fi i tis o no ma se

en soi gar os y e tos Δι e pi po kon ka ta vas

o lo gostou pa tro os kai ek sou a na te ei las

ton ko o smon e fo ti se tin pla nin ka tir gi se Hri stos o The os i mon

au to on i ke tey ou sa a a kte nos Pa na ghi i a

de o metha mi pay si y per i mon

ton a li thos the o to kon o mo lo gou ounto on se.

1.5. Pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, Doamne

(Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε)

stihiră la Stihoavna de Duminică seara

Glas Πα

P en tru ru ga tu tu ror sfin ți lor Tăi Doa am ne e și a Năs că toa a rei

a Ta a pa ce dă ă ne mi lu in du ne pe noi A tot mi los ti ve.

Ti presveía Kýrie pánton ton Agíon kai tis Theotókou Δι
Tin sín eirínin dós imín Δι kai eléison imás Γα os mónos Oiktírmon. Πα

1.6. Cel ce a grăit de demult cu Moise (Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ)

idiomelă la Stihoavna Vecerniei Schimbării la Față

Glas Πα

O o pa lai to Mo se ei syl la a li i i sas e pi tou o rous Si na di a a syym vo o lon e e
go ei ei mi le e e e gon o o o On si me ron ep o rouous Tha a vor me ta mor fo theis e pi to
on ma thi i non e dei xe to ar che ty on kal los ti is ei ei ko o nos en e ay to tin an thro pi nin ba
ne la a vou ou ou ou san ou si i i i an kai tis toi ay tis cha ri tos mar ty ras pa ra sti sa me e
nos Mo y y si i i in kai I li i i i an koi no nous e poi ei to tis eu fro o sy y y nis pro
mi ny on tas tin en do xon di i a Sta ay rou kai so ti ri o on A na a a a sta a a a sin.

1.7. Prin mâncare a scos din rai (Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε)
stihiră la Fericirile Învierii

Glas Πα

Πα
P rin mân ca a re e iz go ni tu l-a din Rai vrăj ma şul pe stră mo o şul A dam
Δι
iar pri in Cru ce a a dus pe tâl har întrânsul Do omnul Hris tos
Că ru ia stri ga zicând po me neş te mă-nîm pă ră ţi i a a Ta

Dia vróseos exígage Πα tou Paradeísou o echthrós ton Adám Πα
dia Stavroú de ton listín Δι anteisígage Christós o Theós Πα
Mnísthiti mou krázonta Πα otan éltheis en ti basileía Sou. Πα

II. Podobii - sedelne
1.8. Mormântul Tău, Mântuitorule (Tòν τάφον σου)
sedelnă, I rând, la Utrenia de Duminică

Glas Κε

Κε
O o sta şii stră ju i ind la mor mâ ân tul Tău Doam ne

ca mor ții s-au fă cu utspăimân ta ați de ve de rea

ar hanghe lu lui ce e vestea a În vi e e rea fe me e i lor

Lă u dă ă mu te Cel ce-ai pier du ut stri că ciunea

Ți e ne e-n chinăm Celui scu la at viu din groapă Kε

și U nu ia Dumne zeu.

Ton táfon sou Sotír, stratiótai tiroúntes, Kε
nekroí ti astrapoí, tou ofthéntos Angélou, Kε
egénonto kirýttontos, gynaixí tin Anástasin, Kε
Se doxázomen, ton tis fthorás kathairétin, Kε
Soi prospíptomen, to anastánti ek táfou, Kε
kai móno Theó imón. Kε

Veniți să lăudăm prea cinstitele Patimi, Kε
că astăzi ne răsar, ca un soare lumină; Kε
Hristos de bunăvoia Sa se grăbește spre patimi, Kε
și cel ce câte sunt în a Sa palmă cuprinde Kε
se înduplecă a suferi sus pre Cruce Kε
pre om să-l răscumpere. Kε

Tu Jude nevăzut, cum cu trupul văzut ești, Kε
și mergi să te ucizi de bărbați fără de lege, Kε
osânda noastră osândind, prin trupeasca ta patimă: Kε
Deci noi mărire toți, laudă și închinăciune, Kε
înălțând acum puterii tale Cuvinte, Kε
aduce cu dragoste. Kε

Iar curva mult plângând, a strigat, Îndurate, Kε
fierbinți lacrimi vărsând pe picioarele Tale, Kε
cu părul său ștergându-le, și adânc suspinând zicea: Kε
nu mă lepăda, nici mă urâ, Sfinte Doamne; Kε
ci primește-mă cu pocăință și lacrimi, Kε
ca un Iubitor de om. Kε

Tu cel ce ai făcut mări și bălți și izvoare, Kε
smerenie pe noi învățându-ne Însuți, Kε
picioarele spălatu-le-ai ucenicilor și le-ai șters, Kε
umilindu-Te din multa milostivire, Kε
ridicatu-ne-ai dintru adâncul pierzării Kε
ca un îndurat și bun. Kε

Iosif la Pilat cerșind Trupul Tău, Doamne, Kε
în nou mormânt l-au pus cu arome și giulgiuri curate și Dumnezeiești, Kε
miresmindu-l ca și pe morți. Kε
Deci muierile mironosițe de noapte mânecând Kε
striga Doamne, arată-ne nouă Kε
sculare Ta cum ai zis. Kε

Văzând, s-au spăimântat îngereștile cete, Kε
pe cel veșnic în sân la cerescul Părinte, Kε
în groapă cel nemuritor ca un mort ascunzându-se, Kε
și pe carele îngerii îl înconjoară, Kε
și-L slăvesc cu toți morții din iad împreună, Kε
fiind Ziditor și Domn. Kε

În mijloc ai stătut la Apostoli Hristoase, Kε
prin ușile fiind încuiate și coasta, Kε
picoarele și mâinile, arătând ai adeverit, Kε
sculareа ta din morți, iar Toma nu era față; Kε
zis-a el apoi: eu nevăzând nu voi crede, Kε
că voi l-ați văzut pe El. Kε

Văzându-mi coasta mea ș-ale cuierilor rane, Kε
de ce, Tomo, nu crezi că din morți m-am sculat eu? Kε
Hristos zicea sculându-se din mormânt, Kε
ș-arătându-se, Apostolilor Săi cu negrăit chip; Kε
deci Toma Geamănul crezând lui a strigat cu credință: Kε
Al meu Dumnezeu și Domn. Kε

Ostașii strejuind la mormântul Doamne Kε
ca morții s-au făcut fulgerații de vederea Arhanghelului Kε
ce vestea la muieri învierea Ta, Kε
pe Tine te mărim, pe pierzătorul stricării, Kε
Ție toți cădem, celui sculat viu din groapă, Kε
unic Dumnezeu fiind. Kε

Pe cruce pironit fiind Doamne de voie, Kε
și-n groapă fiind pus ca un mort Tu Viața, Kε
puterea morții ai stricat, Îndurate cu moartea Ta, Kε
portarii iadului toți s-au cuprins de cutremur, Kε
și-ai sculat pe toți morții din veac împreună, Kε
ca un Dumnezeu Preabun. Kε

Pe tine te știm toți, Maica Domnului nostru, Kε
Fecioară și întâi, și născând, iar fecioară, Kε
noi cei ce alegăm cu dor, și solim bunătatea Ta; Kε
pe Tine te avem noi păcătoșii scutire, Kε
câștigându-Te întru ispite scăpare, Kε
pe Maica Stăpânului. Kε

Marie, tu fiind a Stăpânului Maică, Kε
ridică-ne pe noi cei căzuți Kε
în adâncul cumplitei deznădăjduiri, a robiei păcatelor, Kε
că tu greșiților ești mântuire și sprijin, Kε
Tu ești pururea grabnica lor scutitoare, Kε
pre noi mântuiește-ne. Kε

(Ghenadie 1875: 31-32)

Vasilie fiind înaintea Treimei Kε
Te roagă să scăpăm în ziua judecății Kε
Noi ceia ce cu laude săvârșim pomenirea ta Kε
Mila Domnului să dobândim și iertare Kε
Ca cu inima să proslăvim și cu gura Kε
De oameni iubirea Lui. Kε

(Pann 1875: 31-32)

Rugând pe Fiul tău Născătoarea luminii Kε
Al inimii degrab întuneric dezleagă-mi Kε
Povara ridicându-mi-o, patimilor rogu-Te Kε
Și ajută dumnezeiască Mireasă Kε
Să mă fac părtaș prin pocăință Stăpână, lumii cei veșnice. Kε

Cununa de aici lepădând Voievoade Kε
Stăpânului Hristos ai urmat Constantine Kε
Și creștetul plecatuți-ai sub securea păgânilor Kε
Ci luând în schimb nestricăcioasa cunună Kε
Pe aceea dar fiilor tăi moștenire Kε
Ai dat Înțeleptule. Kε

Asemeni lui Hristos ai răbdat Constantine Kε
Vânzare de la cei de aproape Slăvite Kε
Ci Paștile și trecerea în slujbe a închipui Kε
Nelăsându-te de Dumnezeu urâtorii Kε
Voievodule mucenicește la ceruri
Trecut-ai cu fiii tăi. Kε

De harul cel de sus cuprinzându-vă astăzi Kε
Ca într-o Vitezda pe potrivă tocmită Kε
Cu cinci pridvoare Sfinților ați intrat Brâncovenilor Kε
În priveliște mărturisind pe Stăpânul Kε
Și cu sângele muceniciei de moarte Kε
Spălându-vă sufletul. Kε

Pe noul Constantin lăudându-l cu toții Kε

Veniți să-I sărutăm preacinstitele moaște Κε
Că harul lui dumnezeiesc întreit s-a făcut părtaș Κε
De-al mirungerii de-al lui David Împăratul Κε
Și de harul cel mucenicesc și cununa Κε
Și slava veșnică. Κε

Poftind pe Dumnezeu din pruncie slăvite Κε
Părtaș te-ai și făcut pustniceștilor cete Κε
Zidirea luminându-o Cuvioase cu razele Κε
Nevoințelor și ostenelilor tale Κε
Fericitule și lucrător al minunii Κε
Antipa făcându-te. Κε

Sfințește-ne pe cei ce purtăm al Tău nume Κε
A toate Împărate Stăpâne Hristoase Κε
Scăparea muritorilor Cela ce cu botezul Tău Κε
Reapejunile le-ai și sfințit Îndurate Κε
Iordanului și-ai arătat închinarea Treimii preabunule. Κε

Păstor dumnezeiesc ca Păstorul Cel mare Κε
Și miel fără de glas ca Stăpânul a toate Κε
Ipatie slăvitule, în Duhul arătându-te Κε
Azi cu laude îți prăznuim Ierarhe Κε
Pomenirea ta că tuturor strălucit-ai Κε
Lumina minunilor. Κε

Cu trupul pentru noi pe Cuvântul Cel veșnic Κε
În Duhul zămislind nestricată Fecioară Κε
Gonit-ai firii omului stricăciunea și patima Κε

Arătându-te Mântuitorului Ușă Κε
Ci mărindu-te toți alergăm cu credință Κε
La caldă solirea ta. Κε

În lume strălucești cu lumina minunii Κε
Slăvite Nicolae și miști toată limba Κε
Spre slava și lauda Aceluia ce te-a slăvit Κε
Lui și roagă-te, toată nevoia gonind-o Κε
De la ceia ce îți săvârșesc pomenirea Κε
Cu râvnă și dragoste. Κε

Marie, vas cinstit al Stăpânului lumii Κε
Ridică-ne pe noi cei căzuți în adâncul Κε
Cumplitei deznădăjduiri și greșalei, și scârbelor Κε
Că scăpare ești și ajutor și nădejde Κε
Păcătoșilor și ocrotire prea tare Κε
Și-i mântui pe robii tăi. Κε

Cu focul cel ceresc luminându-vă mintea Κε
Făclie slavilor v-ați făcut întru Domnul Κε
Chirile și Metodie de Hristos iubitorilor Κε
Pentru care azi cântă Biserica toată Κε
Bucurându-se de praznicul prea mare Κε
Al vostru slăviților. Κε

Adusu-I-ai în dar nepătată viață Κε
Stăpânului Hristos Cuvioasă fecioară Κε
Pe care din pruncia ta L-ai urmat cu osârdie Κε
Cu acela dar împărățind fericită Κε

Lui și roagă-te Paraschevi pentru obștea Kε
Cea care te laudă. Kε

Înscrisă nu de om te știm, tablă a Legii Kε
Și tron pe care stă Dumnezeul a toate Kε
Ci chipului cinstit al tău nescris de mâna omului Kε
Închinămu-ne Maică Fecioară cu râvnă Kε
Și-i luăm în dar tămăduire Stăpână Kε
De boală și patimă. Kε

Lumină străluceşti întru anii din urmă Kε
Bisericii întregi, Cuvioase Părinte, Kε
pe toţi luminându-ne cu mulţimea minunilor; Kε
pentru care azi, Ioachime slăvite, Kε
pomenirea ta o săvarşim aducandu'ţi cantare de laudă. Kε

Pe cel ce mă înec de suflarea ispitei Kε
în apele adânci ale mării vieţii Kε
degrabă, dar, scapă-mă, Preacurată, cu harul tău, Kε
că liman te ştiu netulburat de furtună, Kε
Maica Domnului şi Dumnezeului nostru, scăparea zidirilor. Kε

(Stavropoleos 1875: 31-32)

1.9. Mormântul Tău, Mântuitorule, ca tropar

Glas Πα

O os ta și istră ju ind la mormân tul Tău Doaam ne

ca mo orți s-au fă cut spăimân ta ați de ve de e rea

ar hanghe lu lui ce vestea În vi e e rea fe me i lor.

Lă u dă mu Te Celce-ai pier du ut stri că ciu u nea

în chi nă mu ne Ce lui scu lat viu din groa a pă

și U nu ia Du umne e zeu.

1.10. Pentru chinurile Sfinților (Τάς ἀλγηδόνας)

sedelnă, al III-lea rând, la Utrenia de Miercuri

Glas Πα

P en tru du re e ri le sfin ți lor ca re pă ti mi i t-au mi lu ie ște ne Doaamne

și toa te du re e ri le noa a stre vin de că, de oameni Iu bi to o ru u le

III. Podobii - tropare

1.11. Piatra fiind peceluită (Τοῦ λίθου σφραγισθέντος)

Troparul Învierii

Glas Πα

L a groa pa ta iu de ii pe ce e tea pu nân du o

ia a ră os ta șii al Tău Prea cu ra at Trup pă zi indu-L

a tre ia zi din morți ai în vi at Hri stoa a se vi a ță dă ruind.

De a ce ea și pu te e ri le în ge rești stri ga re-Ți a du ce Ți i e

Sla a vă Hris toa se sfin tei În vi eri Sla a vă Îm pă ră ți i ei

Sla vă și i co no mi ei Ta le Iu bi to ru le de oa meni!

Tou líthou sfragisthéntos ypo ton Ioudaion, Δι
kai stratioton fylassonton to áchranton sou Soma, Δι
anéstis triimeros Sotir, Δι doroumenos to kosmo tin zoin. Πα
Δia touto, ai Dynámeis ton ouranon Δι evoon soi Zoodota. Πα
Doxa ti Anastásei Sou Christé, Δι dóxa ti vasileia Sou, Δι
doxa tin oikonomia Sou Δι mone Filánthrope. Πα

Popoare și neamuri lăudați împreună, Δι
Împăratul cel ceresc vine pre un tânăr mânz, Δι
și va merge să bată pre vrăjmași cu crucea sa, Δι ca un tare și puternic, Πα
pentru aceasta și pruncii ieșind întru întâmpinare, Δι țiind ramuri striga cântare: Πα
slavă Ție celui ce vii biruitor: Δι slavă Mântuitorule Hristoase: Δι
slavă Ție celui binecuvântat, Δι unule Dumnezeule al nostru. Πα

De frica evreilor fiind Ucenicii în Sion ascunși Δι
intrat-ai la dânșii, Bunule, și fiind încuiate cu zăvoare ușile, Δι
ai stat vesel între dânșii; Δι și arătând lor Cinstitele mâini și rana coastei tale, Πα
dintru care a curs viață, Δι zis-ai către Toma cel care nu credea: Πα
adu mâna ta și cercetează; Δι iată că însumi eu sunt acela, Δι
carele pentru tine m-am dat morții. Πα

Mirându-se Îngerii de suire străină, Δι
și Apostolii cu spaimă la cer uitandu-se, Δι
înălțatu-Te-ai, porțile, Mântuitorule, Δι deschizându-se cu slavă, Πα
pentru aceasta puterile cerurilor, striga Ție, Δι de minune fiind rănite Πα

Slavă pogorârei Tale, Stăpâne, Δι slavă Împărăției Tale, Πα
slavă suirii Tale la ceruri, Δι unule Iubitorule de oameni. Πα

Muierile, Doamne, la mormânt mânecat-au, Δι
și vederea îngerească cutremuratu-le-au; Δι
căci mormântul viață strălucind ca fulgeru, Δι spăimântatu-le-a minunea. Πα
Pentru aceasta mergând au vestit cu multă sârguință Δι Ucenicilor învierea: Πα
Iadul a prădat Hristos ca Puternic, Δι scos-a pe toți din stricăciune, Δι
frica osândei noastre la moarte Δι dezleagă-se cu puterea Crucii Sale. Πα

Pe Cruce fiind pironit Îndurate, Δι
și de voie gustând moarte, nemuritor fiind, Δι
înviat-ai a treia zi Mântuitorule, Δι pe Adam din iad sculându-l. Πα
Pentru aceasta Puterile cerurilor striga Ție, Δι Dătătorule de viață: Πα
slavă pătimirii Tale Hristoase, Δι slavă și învierii Tale, Δι
slavă smereniei Tale Stăpâne, Δι unule Iubitorule de oameni. Πα

Cinstitului lemn al Crucii Tale Hristoase, Δι
închinându-ne cântăm, că te-ai pironit pe el, Δι
și tâlharului celui drept, Mântuitorule, Δι i-ai deschis în Rai intrarea, Πα
și desfătării făcutu-l-ai vrednic, Δι căci a strigat Ție, Πα
Pomenește-mă, Îndurate: primește-ne pe noi Δι ca și pe acela cari strigăm greșit-am Ție; Δι
toți am greșit milostivirii Tale, Bunule, Δι nu ne trece cu vederea. Δι

(Ghenadie 1875: 31-32)

Chipul Maicii Preacurate cel din schitul Prodromului Δι
Cel desăvârșit cu minune, fără mâna zugravului Δι
Izvoare nesecate de minuni Δι la toți le izvorăște preaslăvit Πα
Toată boala tămăduind-o minunat Δι celor ce îl cinstesc strigând Πα
Slavă Împărăteasa tuturor, Δι slavă că chipul Ți-a arătat Δι

Slavă că minuni săvârșești Δι prin trânsu-l pururea. Πα

(Stavropoleos 1875: 31-32)

1.12. Fluierul cel păstoresc (Ὁ ποιμενικός αὐλὸς)
Tropar la Sf. Grigorie Teologul, 25 Ianuarie

Glas Πα

A l te o lo gi i ei ta le flu ier păs to resc
a-n vi ins trâm bi ța cea a ri to ri cea as că.
Că tu ca cel ce a Du hu lui tai ne ai cer cat
fru mu se ța Cu vân tu lui a go ni si tu ți-ai.
A cum roa gă pe Hristos Dum ne zeu sfi in te Gri go ri e ier ta re să dea tu u tu u ror.

O poimenikos aylos tis theologias sou, Δι tas ton ritoron enikise sálpingas. Πα
os gar ta váthi tou Pnévmatos ekzitisanti, Δι
kai ta kálli tou fthégmatos prosetéthi soi. Πα

Allá présveve Christo to Theo Δι Páter Grigorie Δι sothinai tas psichás imon. Πα

Glasul II

I. Podobii - stihiri

2.1. Casa Efratului

Glas Pa

C a sa E fra tu lui ce ta tea cea a sfin ți tă pro o ro cea as că sla vă

gă te e ște e-ți ca sa ca Domnul să se na as că.

Altă variantă:

Glas Δι

C a sa E fra tu lui ce ta tea cea a sfin ți tă pro o ro cea as că sla vă

gă te e ște e-ți ca sa ca Domnul să se na as că.

2.2. Când de pe lemn

Glas Pa

C â ândTe-aipo go rât mortde pelemn a ri ma ti a nulpe Ti i ne Cel ce ești Via ța tu tu ror

cu smirnă și cu giulgi Hristoa seTe-a în fă șu u rat

și cu dra goste s-a gră bit să-Țidea să ru ta a re tru pulTăucel ne stri cat îmbră ți șân du u ți-L.

În să ă cuprin zându-Lși fri i ca ve sel a stri gat Ți e: Sla vă ple că ciu nii Ta le Iu bi to ru le.*

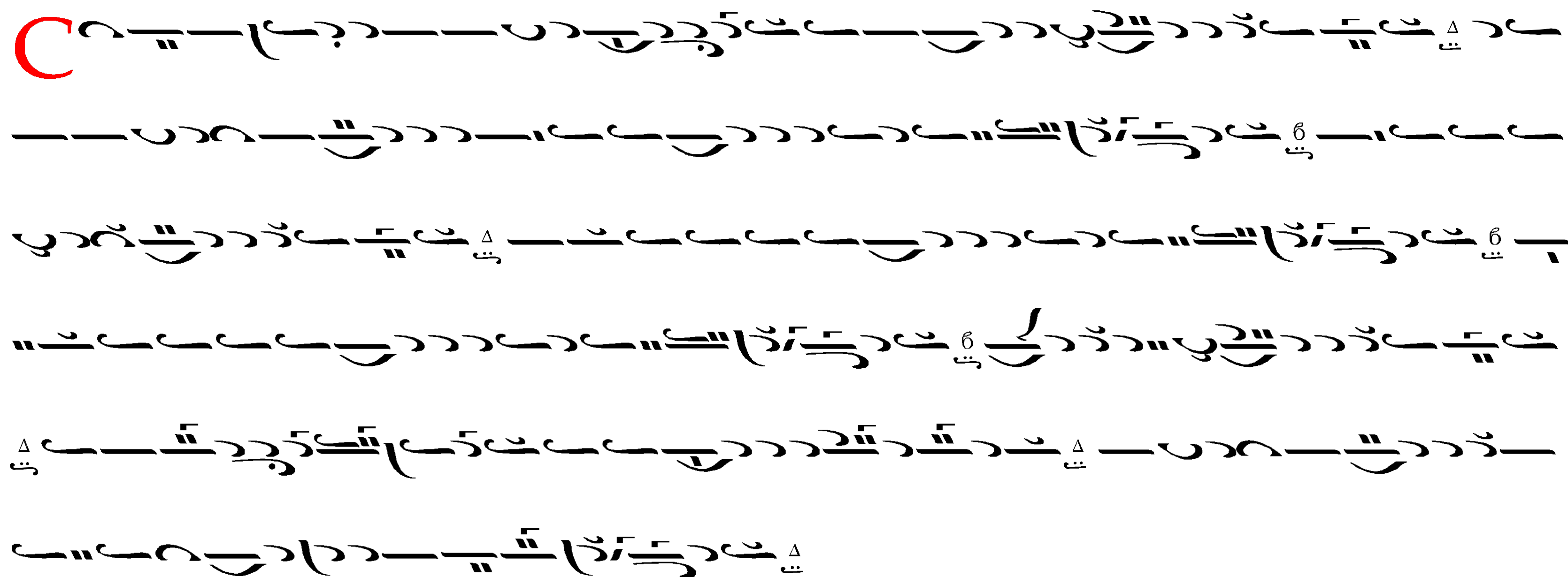
*[sme re ni ei Ta] le, de oa meni Iu bi to ru le.

2.3. Cu ce cununi ()

stihiră-idiomelă la Vecernia Sfinților Apostoli Petru și Pavel

(29 iunie)

Ήχος Δι

2.3. Glasul tâlharului

2.3. La cer căutând - condacul Sf. Simeon Stâlpnicul

Glas Δι

La cer că u tând cu cei de joiTe-ai și i u nit

și sfânt stâl pul tău fă când du ți-l un pa ar defoc

vor bi tor fă cu tu te-aicu vi oa se și i cu î în ge rii

cu u ca re roa gă ă te ne-n ce tat luiHristos și Dum ne ze eupentru no oi.

2.4. Cu sângiuirile tale, Dimitrie

Glas Δι

C u sân giu i ri le ta le Di mi i tri e a în ro și it Bi se ri ca Du umnezeu

și ți e tă ri e ne-n vi in s-adat ne vă tă ma tă ce ta atea-ția a părând

că tu în tă ri re și spri i jin e e ești.

2.5. Femeilor, voi auziți un glas

Glas Δι

F e me i lo orvoi a a u ziți un glas de bu u cu ri i i e

ia a dul ce el ti ra an zdrobind stri ca rea am ște ersdin lu u me!

Mergeți și spu unețice-a am ves tit că tre ai Me ei pri e e eteni,

căci Eu vo ie escsă lu u minez zi di reaMea cu bu cu ri i e de u un de vine-ntris ta a rea

Glasul III

I. Podobii stihiri

3.1. Mare este puterea mucenicilor (Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου)
al mucenicilor, Luni seara, la Stihoavnă

Ἦχος Γα

M ar ti rii Tăi pu te re mul tă câș ti ga a t-au

căci du hu ri le re e le go ne esc în mor mân turi ză când

și pu te e rea vrăj ma șu lu ui zdro bi i i t-au

cre zâ ând în Tre i i me s-au ne vo i it pen tru cre din ța cea bu nă

Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις ἐν μνήματι γὰρ κεῖνται καὶ πνεύματα διώκουσι, τῇ πίστει τῆς Τριάδος ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

3.2. Mare este puterea Crucii (Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου)
a mucenicilor, duminică seara la stihoavnă

Ἦχος Γα

P u te rea cru cii Ta le es te prea mă ri i tă

căci stă în fip tă bi ne și în tru noi lu crea ză

a ră ta t-a din sim pli pes ca ari pe e a po o os toli

și din tre nea muri sfinți mar tiri ca să se roa a ge ca noi să ne mâ ân tu u im

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

II. Podobii sedelne
3.3. De frumusețea (Τὴν ὡραιότητα)
sedealna Învierii, primul rând

Glas Γα

D e fru mu se e țea a fe cio ri ei ta a le

de stră lu ci i rea a cu ră ți ei ta a le Δι

Κε
s-a spăi mân tat și Ga vri il strigând ți e Prea cu ra a tă

Κε
oa a re ce la u dă ă se cu vi i ne să ă-ți a duc

Δι
cum să te nu mesc a acum nu pri cep și mă mi nunez

deci cu umpo run ci tu mi s-a îți strig bu cu ră te ceade da ruri pli nă

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

III. Podobii condace

3.4. Fecioara, astăzi (Ἡ Παρθένος σήμερον)

condacul Nașterii Domnului

Ἦχος Γ α

D in Fe cioa ra a a as tăzi Cel pe ste fi re Se na a aș te

și pă mân tul pe eș te ra Ce lui ne cu prins îi a du u u ce

î în ge rii și cu păs to o o rii la u de câ â ân tă

ma a a gii în ur ma ste e e lei ur mea ză ca a a lea *

căci năs cu u tu S-a no o uă prunc tâ năr Dom nul cel mai 'na in te de ve e e eci

* sau Cel mai pre sus de fi re Se naș te

** sau ma a a gii în ur ma ste lei ur mea ză ca a a lea

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Altă variantă

Ἦχος Γα

D in Fe cioa ra a as tăzi Cel pes te fi re se na a a a aș te

și pă mântul peș te ra Ce lui ne cu prins îi a du u u u u ce

î în ge rii și cu păs to o o o o rii la u de câ â ân tă

ma a a gii în ur ma ste e e e e lei ur mea ză ca a a lea

căci năs cu u tu S-a no uă prunc tâ năr Domnul cel mai 'na in te de ve e e eci

IV. Podobii tropare

3.4. Pentru mărturisirea (Θείας πίστεως)

troparul Sf. Pavel, Episcopul Constantinopolului - 6 noiembrie

Glas Γα

Pen tru je ert fa ta în tru cre din ță și Bi se e ri ca pre cum alt Pa vel

râv ni tor în tre pre oți a ră ă ta tu u te-a

Tu și cu A bel stri ga ați că tre Dom nul și cu u sân ge le drept al Za ha a ri i i ei

Sfin te roa gă pe Hri stos Dumne ze ul nos tru să dea în dar şi no uă ma re mi i i i lă

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλον σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε, Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

3.5. Sfinţilor Apostoli (Ἀπόστολοι Ἅγιοι)

troparul Sfinţilor Apostoli

Glas Γα

V oi Sfin ţi lor A pos toli ru ga ţi vă că tre Hris tos cel Mi los tiv

ier ta re degreşeli să dea în dar şi su fle te lor noa a a as tre.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

IV. Podobii luminânde

3.7. Cercetatu-ne-ai pe noi (Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς)

luminânda Naşterii Domnului

Ἦχος Γα

C cer ce ta tune-a pe no o o o o o oi de sus Mân tu u i to o o rul

Ră să ri tul cel de su u u u u u us și cei din um bră-n tu ne cați

de sco pe ri t-au a a a de văr căci din Fe cioa ra Ma a ai că

năs cu tu u S-a Do o o om nul

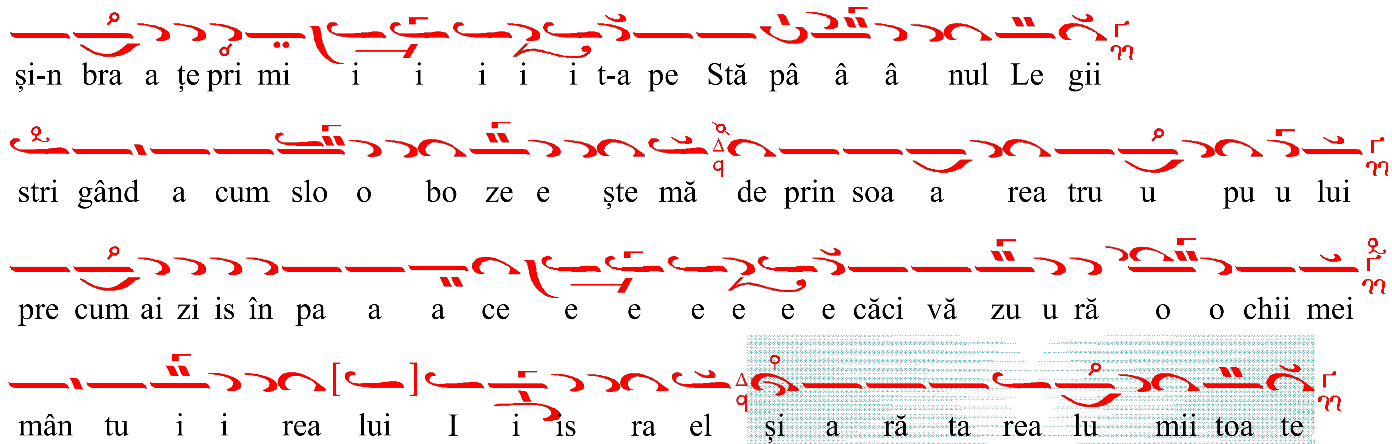
Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

3.8. Cu Duhul în templu (Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ)

luminânda Întâmpinării Domnului (2 februarie)

Ἦχος Γα

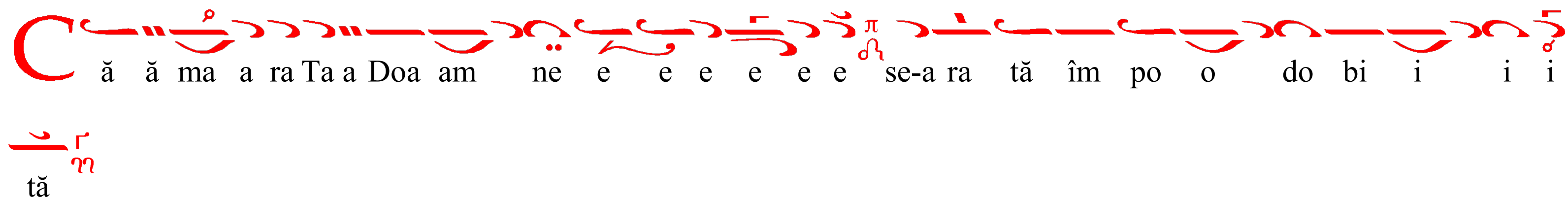
C u Du u hul în te e e e e em plu aș tep ta t-a bă trâ nul

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων. Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

3.9. Cămara Ta, Mântuitorule (Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω)

Ἦχος Γα

veș mâ ânt dar nu mi-am gă ti i i i i i i i i i it să in tru cu ra at în tr-â

â â ân sa

lu mi nea a ză-mi ha ai na su u fle tu lui Celce-m pră ști i lu mi i i i nă

Glasul al IV-lea

I. Podobii stihiri

4.1. Ca un viteaz (Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν)

stihiră la Sf. Mare Mucenic Gheorghie (23 aprilie)

Glas

P ur tă to or de chi i nuri și vi teaz în tresfinți fi ind cre din cio șii azi te * la u dă Ghe or ghi e

căci a ler ga rea pli ni tu ai cre di in ța pă zi tu ai iar Hris tos ți-a dă ru it bi ru in ței cu nu u nă

[ ] pe Ca re roa agă-L din ne vo oi și stri că ciuni să iz bă veas că * pe a ce ia ce cu dra a gos te să vârșesc po me ni rea ta.

*la a u dă Gheor ghe

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

4.2. Dat-ai semn (Ἔδωκας σημείωσιν)

tropar al Crucii, la Stihoavna Utreniei de vineri

Glas

D a t-aisemn și ce lor ce se tem de Ti neHristoa a se prea cin sti i tă ă Cru ceaTa

prin ca re ru și na a t-ai pe vi clea nul dia vol

celdin în tu ne e ri și ne-ai a duspenoi pe toți la fe ri ci i rea ce am a vut în tâi

mă rim i co no mi a Ta cea iu bi toa re de oa ameni

I i su u se pu ter ni ceMân tu i reacredin cio șilor.

Ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐθριάμβευσας, τάς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τάς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

4.3. Cel ce de sus ești chemat (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς)

stihiră la laude, la Sf. Apostoli Petru și Pavel

Ἦχος Δι

C el ce de su us ești che mat nu de la oa meni

când cu în tu ne ri cul cel pă mân tesc ți-au fost în tu ne cați o chii cei tru pești

po so mo râ rea ne cu vi i in ței ți e vă di tu s-a

[ ] a tunci în vă lu i tu s-au o o chii mi in ții cu lu mi na re ce rea as că

și frumu se țea bu nei cre di in țe des co pe ri tu s-a

ast fel pe Do om nul cu nos cu u t-ai Cel ce-a scos din în tu ne ric lu mi i na

pe A ce e la roa a a gă-L ca să fim părtașilu mi i nii

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἠμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμούς σου τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῦον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας ἀνακαλύπτον τὴν ὡραιότητα· ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

4.2. Aș vrea cu lacrimi (Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι)

tropar de umilință, duminică seara la Vecernie

Glas

A ș vrea cu lacrimi să ștergîn scri sul făp tu i rii ce lei re e le Mân tu i to ru le

și în tot res tul vi e ții me le în tru po că i in ță să mă a răt plăcut

dar m-a mă geș te vrăjma șul și cu al meu su flet lup tă

* ro o gumă Doamne pâ nă nu pier mântu ieș te mă

* Doa amne mă ro og

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

II. Podobii sedelne

4.3. Degrab ne întâmpină (Ταχὺ προκατάλαβε)

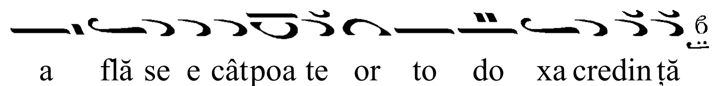
al II-lea rând de sedelne, a Născătoarei, la Utrenia de miercuri

Ἦχος Βου

D e grab ne în tâm pi nă pâ nă ce nu ne robim

de cei ce Te ble ste mă și ne-n gro zesc și pe noi Hris toa se Pu ter ni ce

pier de pe e po trivnici cu a Cru cii pu te re

a flă se e câtpoa te or to do xa credin ță

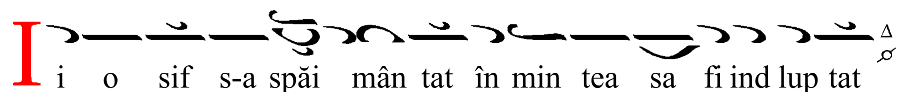

cu ru gi le Mai cii Ta le multMilos ti i ve

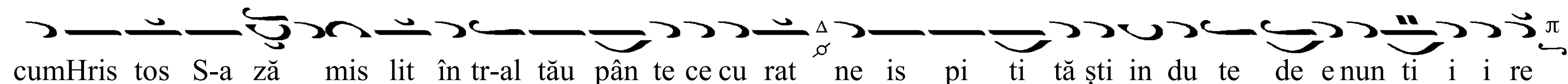
Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

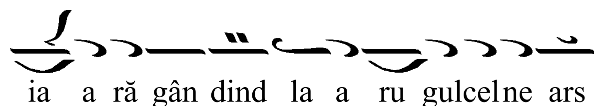
4.4. Spăimântatu-s-a Iosif (Κατεπλάγη Ἰωσήφ)

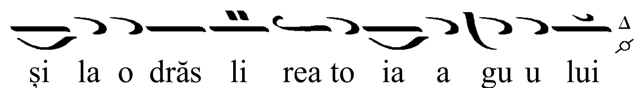
primul rând de sedelne ale Învierii

Ἦχος Δι

I i o sif s-a spăi mân tat în min tea sa fi ind lup tat

cumHris tos S-a ză mis lit în tr-al tău pân te ce cu rat ne is pi ti tă ști in du te de e nun ti i i re

ia a ră gân dind la a ru gulcelne ars

și la o drăs li rea to ia a gu u lui

s-a dez le gat mi ra reasa cea ma a a re și că tre pre e oți a zis stri igând

fe cioa a ra na a aș te și du u pă naș te e re iar ră mâ â ne fe cioa a a a ră

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

II. Podobii condace

4.5. Arătatu-te-ai astăzi (Ἐπεφάνης σήμερον)

condacul Botezului Domnului

Ἦχος Πα

A s tăzi a ră ta tu te-ai lu mii Tu Doaa a a am ne

și a cu lu mi na Ta s-a în sem na atpes te noi

cei ce-Ți gră imprincu noaș te re Tu ești lu mi i na cea ne a propi a a a a tă

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε.

Ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

4.6. Ca o pârgă a firii (Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως)

(se cântă cel mai des în plagalul glasului al IV-lea. Aici, podobia utilizează mai mult formule de glas II)

Ἦχος Βου

C a o pâr gă a fi rii Ți e să di to rul zi di i i rii

în trea ga lu me-Ți a du ce Hris toa a se-n dar pe mu ce ni cii Tă ăi cei sfinți

cu a lor ru gă ciu uni fier binți în tru pa ce a dân că sfânta Bi se e ri că pen tru prea sfân ta Mai

că pă ze e ște-oMi los ti i i ve e e

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

4.6. Cel ce Te-ai înălțat pe cruce (Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ)

condacul Înălțării Sfintei Cruci (14 septembrie)

Ἦχος Βοῦ

C el ce de bu nă vo ie Te-ai su it și pe cru ce

că tre po po o rul cel nou ce-al Tă ău nu me poar tă Tu dăr ru ieș te Doamne a le Ta le-n du rări

bu cu ră ă cu pu te rea a Ta pe-m pă ra a ții creș ti ni lor

dâ ând bi ru in ță ă lor în lup ta cu vrăj ma a a a șul

a vând al Tă ău veș nic a ju tor ar mă de pa ce ne-n vin să iz bâ ân dă

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

II. Podobii tropare

4.7. Îndreptar credinței (Κανόνα πίστεως)

troparul Sf. Nicolae (6 decembrie)

Ἦχος Βου

Drep tar cre din ței și-n chi pu i re blân de ți lor

în frâ nă ă rii pil dă tu te-ai a ră tat tur mei ta a a le a de vă rat în tru toa a te

prin a ceas ta pri mi t-ai ce le î nal te sme rin du te și a ve re să rac fi ind

sfin te Ni co la e pă ri in te roa gă pe Hristos să ne dea ier ta re de pă ca a te

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

4.8. Spăimântatu-s-a, Iosif (Κατεπλάγη Ἰωσήφ) - ca tropar

Ἦχος Βου

Ii o sif s-a spăi mân tat în min tea sa fi ind lup tat

cum Hris tos S-a ză mis lit în tr-al tău pân te ce cu rat

ne is pi ti tă ști in du te de e nun ti i re

ia ră gân dind la ru gul ce el ne ars și la odrăs li rea to ia gu lui

s-a dez le gat mi ra a rea cea ma a re și că tre pre oți a zis stri gând

Fe cioa ra naș te și du pă na ște re iar Fe cioa ră ră mâ â â â ne e

Plagalul glasului I

I. Podobii stihiri

5.1. Bucură-te, cămara (Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς),

stihiră la stihoavna Sf. Sava cel Sfințit (5 decembrie)

Ἦχος Πα

B u cu ră te cel cu a de vă rat a ne vo in țe lor că ma a ră cu bun mi ros

căci cru cea lu ând pe u u me re și Stă pâ nu lui Hris tos fe ri ci te î î în suți dă ru in du te

căl ca t-ai is cu si tul trup ca re ce e le de jos râv nea

cu fap te bu u u ne lu mi na a tu ți-ai su fle tul

[ ] în tra ri pâ ân du-l că tre dra a gos tea veș ni că

pen tru a ceas ta ra a cla cu moa aș te cin sti in du-ți

ce e rem pă rin te Sa a a va dum ne ze ias că iu bi i re

cu-a ta mij lo ci i re ia ră lu mii dă ru ia as că se ma re mi i lă

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν Παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα, ταῖς ἀρεταῖς δέ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

5.1. Altul, așa cum se cântă în Sfântul Munte Athos

Ἦχος Πα

B u cu ră te cel cu a de vă rat a ne vo in țe lor cea cu bun mi ro că ă ma a ră

căci cru cea lu ând pe u me re și Stă pâ nu lui Hris tos fe ri ci te î î în suți dă ru in du te

căl ca t-ai is cu u si tul trup ca re ce e le de e jos râvnea

cu fap te bu u uu u ne lu mi na a tu ți-ai su fle tul

în tr-a ri pâ ân du-lcă tre dra a gos tea veș ni că

pen tru a ceas ta ra a cla cu moa aș te ci in sti in du-ți

ce rem pă ri in te Sa a va dum ne ze ia as că iu bi i re

cu-a ta mij lo ci i i re ia ră lu miii dă ru ia as că ă se mu u ul tă mi i i i i lă

5.2. Cuvioase părinte (Ὅσιε Πάτερ)

stihiră la vecernia Sf. Teodosie (11 ianuarie)

Ἦχος Πα

C

Ὅσιε Πάτερ, καλὴν εφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἠλίας ἅρμα πυρός, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἄνοδον ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στῦλόν σου, Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεὼν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

5.3. Doamne, păcătuind nu încetez (Κύριε, ἁμαρτάνων)

tropar de umilință, duminică la vecernie

Ἦχος Κε

Doam ne e de pă cat nu mă le e păd nici nu cu nosc să fi iu vred nic iu bi rii Ta a le

Tu-mi a lun gă-n tu ne ri cul Bu nu le Hris toa se e și mă mi lu ie e e ște

Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω, νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

5.4. Rugați-vă pentru noi (Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν)

stihiră a mucenicilor, vineri seara, la vecernie

Ἦχος ... Κε

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

5.5. Fericimu-te pe tine (Μακαρίζομέν σε)

a Născătoarei, luni la vecernie

Ἦχος ... Κε

F e ri ci mu te toți Maică prea lă u da a tă
și da tori fi i ind te mă ri im cre din cio o șii
ce ta tea sta tor ni că și zi i i dul cel ne sur pat și ta a re fo lo si toa a re
și scă pa rea su fle te lor noa as tre e e e e *
*sau noa as tre e e e e

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

II. Podobii tropare

5.6. Pe Cuvântul (Τὸν συνάναρχον Λόγον)

troparul Învierii

Ἦχος Κε

P e Cu vân tul cu Ta tăl și Du hul ve eșnic

Cel din fe cioa ră năs cut pen tru mân tu i rea lu u mii

să-L slă vim noi cre din cio șii și să-L prea mă rim

căci cu u tru pul a vo it pe e cru ce-a se su i și moar tea a a răb da a o

și pe morți [ ] a-i ri di ca a în tru prea slă vi tă În vi e rea a Sa

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Plagalul glasului al II-lea

I. Podobii stihiri

4.5. (),

stihiră la Vecernia sfinților Cozma și Damian, 1 noiembrie

Glas Βου

T oa a te nă dej di le a vân du-și sfin ții în ce ruri

pe pă mânt ei vie țu ind a vu ți e veș ni că și-au a go ni sit

căci în da ar lu a a t-au tot în dar și da a t-au

vin de cări la toți bol na a vii ar gint sau a a ur e van ghe li ce e ște e n-au lu at fă cu t-au fap te

bu u ne că tre oa meni da ar și do bi toa ce lor ast fel în tru toa te fi ind as cul tă tori că tre Hris

tos cu în drăz nea lă se roa a gă pen tru su fle te le noa a as tre e

6.2. Cea defăimată (Ἡ ἀπεγνωσμένη)
stihiră idiomelă la stihoavna din miercurea mare
(se aseamănă cu podobiile Îngereștilor puteri și)

Ἦχος

De făi ma a tă pe en tru vi a ță cu nos cu u tă pen tru po că in ță

mi res me ți nând a pro pi a tu s-a a stri gân du-ți

nu mă go ni pe mi ne Doam ne Tu Cel năs cut di in Fe cioară

nu tre ce la cri mi le me e le Cel ce bu cu uri pe în geri

ci pri meș te mă vă zând po că in ța Tu Cel ce nu m-ai le pă dat pă că toa a sa Hris toa se muult Mi los

ti i i ve e

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

6.2. Îngereștilor puteri (Αἱ Ἀγγελικαί)

stihiră la Laude, la Înainteprăznuirea Nașterii Domnului Hristos

Ἦχος Δι

M er geți mai 'na in te pu te ri lor din ce ruri

cei din Bet le empre gă tiți în da tă ie es lea

Cu vân tul tru up se fa ce în țe lep ciu u u nea a ve nit

[ ] Bi se ri că pri meș te-n chi i nă ciu nea ca ve se lin du se Năs că toa rea noi toți să stri găm

Prea lă u dat ești Cel ce vii mă ri re Ți e Doa a am ne e

* Mer geți mai 'na in te pu te ri lor din ce ruri

6.3. Pocăință n-am câștigat (Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι)

stihiră de umilință la Stihoavnă, duminică seara

Ἦχος Δι

C ă in ță nu u am câș ti gat nici la crimi n-am a go ni sit

deci Hri stoa se mai'na in te de sfâr șit dă-mi mi e po că i in ță

și-n toar ce mă la Ti i ne sca pămăDoamnede mun ca veș ni i că ă

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτήρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναι μοι κατάνυξιν, ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

6.3. A treia zi ai înviat ()

stihiră a Învierii

Ἦχος

A a tre ia zi-n vi ind din mor mânt Hris toa se pre cum e ste scris

și cu Ti i i ne pe A dam l-ai ri di cat

pen tru a ceas ta nea mul o me ne esc te mă re eș te și În vi e rea Ta o la u u dă ă

II. Podobii - tropare

6.4. Puterile îngerești ()

troparul Învierii

Ἦχος

Glasul Varis

I. Podobii stihiri

7.1. Nu ne vom mai dezlipi ()

tropar al Crucii, la Stihoavnă, marți seara

Ήχος Γα

N u ne vom mai lip si de-al vi e ții i pom *

căci nă dej de-a ve em sfân tă cru cea Ta Doa am ne mă ri re Ți i e

* Nu ne vom mai...

7.2. Frumos era (),

la fericirile Învierii

Ήχος Γα

F ru mos e ra și i bun gus stă ă rii ro dul ce o mo râ tu u m-a

Hris to os es te al vi e ții pom din ca a re mân câ ând nu mor

ci strig și cu tâl ha a rul Doam ne pome neș te mă în tru-m pă ră ți i a a Ta

Altul, varis simplu (din Zo)

Ἦχος Ζω

F ru mos e ra a a și i bun mân că ă rii ro dul ce o mo râ â tu u m-a Hris to os es te al vi e

ții pom din ca a re mân când nu mor ci strig și cu u tâl ha a rul Doamne po me neș te mă în tru-m pă ră

ți i a a Ta a

Plagalul glasului al IV-lea

I. Podobii - stihiri

8.1. O, preaslăvită minune (Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος)

al Crucii și Născătoarei, la Stivoavna Utreniei de Vineri

Ἦχος Νη

O o în fri co șa tă ta ai nă o ce mi nu ne ve dem

Cel cu fi rea a ve eș nic cum pe cru ce stă întins

cu um moa ar tea gu ust-a cum Cum ia o sâ ân dă Cel fă ră pa ti mă Soa re as cun de-ți de fri că ra ze

le zi i i s-a cu-a mar plân gând Prea cu ra ta când vă zu pe Fi ul ei sus pe cru ce răs tig nit

Hris tos pe ca re L-a năs cut

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρῦψον τὸ φῶς σου, καὶ φρῖξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς (ἐν τῷ Σταυρῷ) βλέπουσα σταυρούμενον (κρεμάμενον), Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

8.2. Ce vă vom numi (Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι)

Ἠχος Νη

C e vă vom nu mi i i pe voi sfin ți lor

He ru vi mi că pe voi a o dih ni it Hri is tos

Se ra fi mi că ăci pu ru rea lă u dați pe Dum ne zeu

sau î î în geri că de tru up vo oi v-ați le pădat

Pu te e eri mari căci lu cra ați cu u mi nu ni le O mu ul te vă sunt nu mi ri le iar da ru ri le cu

mult mai mari * ru ga ți i vă pen tru su fle te le noa a a as tre

* sau Mul ți me ma re de nu miri a veți iar da ru ri le-n mul ți tu le-ați

* sau

O mu ul te vă sunt nu mi ri le mai mul te vă sunt ha ris me le

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

8.3. Doamne, de ai și stat (Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης),

tropar-stihiră la Laudele Învierii

Ἦχος Νη

D oa am ne de și ai stat în fa a ța di va a nu lui de Pi lat fi ind ju de cat

dar nu te-ai lip sit de-al Tău sca un îm pre u nă stând cu Ta a tăl

și în vi i ind din mor mânt pe oa meni slo bo zi tu i-ai din tru a ce lui stră in ro bi i i e

ca un bun și iu bi tor de oa a meni

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς

οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

8.4. Cea din Eden (Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε),

a Crucii, la Stihoavna Utreniei de miercuri

Ἦχος Νη

C

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός ποτε, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

8.5. Mucenicii Tăi, Doamne (Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε)

al mucenicilor, la Stihoavna vecerniei de marți seara.

Ἦχος Νη

M ar ti rii tăi Hris toa se au dat [ ] ui tă rii ce le din vi a a ță

și ne bă gând în sea mă su fe ri i in ța au vrut vi a ța cea de veci

lua a a t-au moș te ni i rea a cea veșni că

u u un de și cu în ge ri ii se bucu ră

Hris toa se dă ru ieș te mi la a Tacre din cio o și lorpentru ru u ga a lor

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

8.6. Pomenește-ne pe noi (Μνήσθητι ἡμῶν), tropar la fericirile Învierii

Ἦχος Νη

P lea că te spre noiMântu i to rul lu mii Cel ce-aipome nit pe le emn pe tâl ha rul

și-n vred ni ceș te pe to oți U nu le-n du ra a te și de ce rească-mpă ră ți i a a Ta

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας, μόνε οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

II. Podobii - sedelne

8.6. Pe înțelepciunea și Cuvântul (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον), sedealna I, a Născătoarei, la 26 septembrie.

Ἦχος λ̣ πᾱ Νη

P e Cu vâ ân tul în pâ ân te ce ză mis lind

fă ră a ar de re Ma ai ca lui Dum ne zeu năs cu t-ai lu mii pe Ce la ce ți ne toa tă ă lu umea

și ai cu prins în bra a țe pe Cel ce cu prin de tot

Cel ce-a zi di it fi i rea și dă hra nă tu tu ror ro gu mă dar ți e e Prea cu ra tă Fe cioa a ră

fier bi in te slă vin du te să mă ierți de pă ca a te

când va fi i să fi iu ju de e cat î na in tea Zi di to ru u lui

Mai că Stă ă pâ na a mea a tunci să nu uiți să dai a ju u to ru ul tău

căci tu câ te vo ie ești po oțiPreacu ra a a a tă

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

8.5. Porunca cea cu taină (Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς)

Troparul Imnului Acatist

(vezi în săptămâna a V-a a Postului Mare, sâmbătă, la Utrenie)

Ἦχος Νη

P o run că tai ni că lu ând în cu no ști i in ță

Cel făr' de tru up la I o sif în ca să vi i i ne cu gră bi re și zi ce ce lei ne nun ti i te

[Cel] ce plea a că ce rul prin sfân tă po go râ rea Sa

în ca a pe fă ră schim ba re în ti ne în treg

toți vă zându-l cum în mi i tra ta pri me ște chi ip de e rob

stri gă ăm mi nu nân du u ne Bu cu ră te mi rea să nenun ti i i tă

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε!

III. Podobii - condace

8.1 Ca o pârgă a firii (Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως)

Condacul de la Utrenia Duminicii tuturor sfinților (Duminica I după Rusalii)

Ἦχος Γα

C a o pâr gă a fi rii Să di to ru lui zi i di i i rii

în trea ga lu me-ți a du ce Hris toa se-n dar pe mu ce ni ci ii Tăi ce ei sfinți

prin a lor ru gă ciu u ne în tru pa ce a dân că sfânta Bi se ri că

pen tru Prea sfân ta ma ai că pă zeș te o Mi los ti i ve e e e

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

8.8. Apărătoare Doamnă (Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ)

Condacul Imnului Acatist

(vezi în săptămâna a V-a a Postului Mare, sâmbătă, la Utrenie)

Ἦχος Νη

A a pă ră toa re Doam nă toa te bi ru i in țe e le

iz bă vi toa re di in ne voi și mul țu mi i ri i le

îți a du cem noi po po ru ul tău Prea cu ra tă

ci ca ce ea ce stă pâ ni re ne în vi in să ă ai

din tot fe lul de pri mejdiislobo ze ște e ne

să stri găm ți i e Bu cu ră te mi rea să ne nun ti i i i tă ă ă ă

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

IV. Podobii - tropare

8.7. Dintru înălțime (Ἐξ ὕψους κατῆλθες)

troparul Învierii

Ἦχος Γα

D e susTe-aipo go râ ât Mi los ti i i ve în gro pa re lu a t-ai de trei zi i ι le

ca să nescoțipe noi din re le pă ti miri În vi e rea și vi a ța noastră Hris toa se sla vă Ți i i

e

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Lista integrală a podobiilor[1]
pe glasuri și specii de cântări

Aceste texte ale podobiilor sunt extrase din cărțile liturgice ortodoxe românești (Octoih, Mineie, Triod, Penticostar)[2] și au un caracter strict orientativ, nerespectând principiile de izotonie, izosilavie și izoritmie ale podobiilor originale.

Glasul I

Podobii – stihiri

Ceea ce ești bucuria (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων) – stihiră la Stihoavna Vecerniei de Duminică seara
Ceea ce ești bucuria cetelor cerești, și pe pământ oamenilor tare ocrotitoare, Preacurată Fecioară, miluiește-ne pre noi cei ce scăpăm la tine, că nădejdile după Dumnezeu, întru tine, Născătoare de Dumnezeu, ne-am pus.

Prealăudaților mucenici (Πανεύφημοι μάρτυρες) – stihiră la Vecernia de Miercuri seara
Prealăudaților mucenici, pe voi pământul nu v-a acoperit, ci cerul v-a primit; deschisu-s-au vouă ușile raiului, și înlăuntru fiind, din pomul vieții vă îndulciți, lui Hristos rugați-vă să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

O, preaslăvită minune! (Ὢ, τοῦ παραδόξου θαύματος!) - stihiră la Vecernia Adormirii Maicii Domnului
O, preaslăvită minune! Izvorul Vieții în mormânt se pune, și scară către Cer mormântul se face; veselește-te Ghetsimani, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm

---

[1] Conform cu Ioannis E. Kastrinakis, *Τροπάρια Αυτόμελα* (Chania, 2003). O listă amplă a podobiilor incluzând și irmoasele fiecărui glas se găsește la adresa electronică http://www.glt.xyz/. Pentru o listă integrală a irmoaselor fiecărui glas, pr. Spyridonos Antoniou, *Τὸ Εἱρμολόγιον καὶ ἡ παράδοση τοῦ μέλους του* (Atena: 2004) – teză de doctorat realizată în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității de Stat din Atena.

[2] Pentru studiul de față s-au folosit următoarele surse: *Penticostarul*, ediția a V-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1936), *Triodul*, ediția a IV-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1930), *Mineiul lunei septemvrie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1929), *Mineiul lunei octomvrie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1929), *Mineiul lunei noemvrie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1927), *Mineiul lunei decemvrie*, ediția a III-a (București: Tipografia Sfintei Mănăstiri Cernica, 1927), *Mineiul lunei lui ianuarie*, ediția a III-a (București: Tipografia bisericească din Sf. Monastire Cernica, 1926), *Mineiul lunei fevruarie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1929), *Mineiul lunei lui martie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1930), *Mineiul lunei aprilie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1929), *Mineiul lunei maiu*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1928), *Mineiul lunei iunie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1927), *Mineiul lunei iulie*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1928), *Mineiul lunei august*, ediția a III-a (București: Tipografia cărților bisericești, 1929).

credincioșii, pe Gavriil având începător cetelor: Cea plină de dar, bucură-te, căci cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Nor al Luminii (Νεφέλην σε φωτὸς) - stihiră la Vecernia Mică de Sâmbătă seara
Nor al Luminii celei veșnice te-a numit proorocul pe tine, Fecioară; că întru tine pogorându-se Cuvântul Tatălui, ca ploaia peste lână, și dintru tine răsărind, lumea a luminat și înșelăciunea a risipit Hristos Dumnezeul nostru. Ne rugăm, Preasfântă, nu înceta a-L ruga pe Acela cu stăruință pentru noi, cei ce te mărturisim pe tine cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile tuturor sfinților (Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε) – stihiră la Stihoavna de Duminică seara
Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă, și ne miluiește ca un îndurat.

Cel ce a grăit de demult cu Moise (Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ) - idiomelă la Stihoavna Vecerniei Schimbării la Față
Cel ce a grăit de demult cu Moise prin închipuiri în Muntele Sinai, zicând: Eu sunt Cel ce sunt de-a pururea, astăzi schimbându-Se la față în Muntele Taborului, înaintea ucenicilor, Și-a arătat frumusețea chipului cea dintâi, Care a ridicat în Sine firea omenească. Și unui dar ca acesta mărturii punând pe Moise și pe Ilie, a făcut părtați la veselie pe cei ce mai înainte au vestit învierea cea slăvită pe Cruce și mântuitoare.

Prin mâncare a scos din rai (Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε) – stihiră la Fericirile Învierii
Prin mâncare a scos vrăjmaşul pe Adam din rai; iar prin Cruce a adus Hristos într-însul pe tâlharul, care grăia: Pomeneşte-mă, când vei veni întru împărăţia Ta.

Podobii – sedelne

Mormântul Tău (Τὸν τάφον σου) – sedelnă, I rând, la Utrenia de Duminică
Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul Dumnezeul nostru.

Pentru chinurile Sfinților (Τάς ἀλγηδόνας) - sedelnă, al III-lea rând, la Utrenia de Miercuri
Pentru chinurile Sfinților, care pentru Tine au pătimit, îndură-Te Doamne, și toate durerile noastre tămăduiește-le, Iubitorule de oameni.

Podobii – tropare (apolytikia)

Piatra fiind pecetluită (Τοῦ λίθου σφραγισθέντος) - troparul Învierii
Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă; pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie,

Dătătorule de viată: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Fluierul cel păstoresc (Ὁ ποιμενικός αὐλὸς) – tropar la Sf. Grigorie Teologul, 25 Ianuarie
Fluierul cel păstoresc al teologiei tale a biruit trâmbițele ritorilor; că ție, celui ce ai cercat adâncurile Duhului, ți s-au adăugat și frumusețile Cuvântului. Deci, roagă pe Hristos Dumnezeu, Părinte Grigorie, să mântuiască sufletele noastre.

Ceata îngerească (Χορὸς Ἀγγελικός) precum „Mormântul Tău, Mântuitorule" – sedelnă, I rând, la Întâmpinarea Domnului
Ceata îngerească să se spăimânteze de minune; iar noi oamenii, văzând pogorârea cea de negrăit a lui Dumnezeu, cu glasuri cântare să strigăm. Că pe Acela decare se cutremură puterile cerești, pe Unul Iubitorul de oameni, acum Îl cuprind mâinile bătrânului.

Pe acești trei luminători mai mari (Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας) – tropar la Sf. Trei Ierarhi
Pe acești trei luminători mai mari ai dumnezeirii Celei întreit strălucitoare, pe cei ce luminează lumea cu razele dumnezeieștilor dogme, pe râurile înțelepciunii celei cu miere curgătoare care adapă toată făptura cu apele cunoștinței de Dumnezeu, pe marele Vasilie și de Dumnezeu cuvântătorul Grigorie împreună cu slăvitul Ioan, cel cu limba și cu cuvintele de aur, toți cei iubitori de cântări, adunându-ne, cu cântări să-i cinstim. Căci aceștia, Treimii pururea se roagă pentru noi.

Glas II

Podobii – stihiri

Casa Efratului (Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ) – stihiră la Stihoavnă, la Înainteprăznuirea Nașterii Domnului, 20 decembrie
Casa Efratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire, împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc Se naşte.

Când de pe lemn (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν) – stihiră la Stihoavna din Sâmbăta Patimilor
Când de pe lemn, mort, Te-a pogorât cel din Arimateea pe tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, Trupul Tău cel nestricat, însă, fiind cuprins de frică, se bucura strigând către tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni.

Cu ce cununi (Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν) - stihiră la Vecernia Sf. Ap. Petru și Pavel
Cu ce cununi de laudă vom încununa pe Petru și pe Pavel, pe cei despărțiți cu trupurile și împreunați cu duhul, pe mai marii propovăduitorilor de Dumnezeu? Pe acesta ca pe o

căpetenie a apostolilor iar pe acela ca pe cel ce mai mult decât alții s-a ostenit. Că pe aceștia cu adevărat, după vrednicie, cu cununile slavei celei nemuritoare îi încununează Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă.

Înger mai înainte de zămislirea Ta (Ἄγγελος μέν τό Χαῖρε) – stihiră la Laudele Învierii
Înger mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de daruri: Bucură-te! Și tot un înger la învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt a răsturnat-o. Acela, în locul întristării, semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții, pe Stăpânul cel dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, strigăm Ție: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție.

Să se răstignească! (Σταυρωθήτω ἔκραζον) – din Antifonul al VIII-lea din Vinerea Patimilor
Să se răstignească!, strigau cei ce se îndestulau pururea cu darurile Tale, şi cereau pe făcătorul de rele în locul Făcătorului de bine, ucigaşii drepţilor. Iar Tu tăceai, Hristoase, suferind necuviinţa lor, vrând să pătimeşti şi să ne mântuieşti pe noi, ca un iubitor de oameni.

Pre Luminătorul nostru (Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν) – idiomelă la Vecernia Teofaniei
Pre Luminătorul nostru, Carele luminează pre tot omul, văzându-L Mergătorul înainte viind să se boteze, se bucură cu sufletul şi se cutremură cu mâna. Îl arată pe El şi zice noroadelor: Iată Cela ce mîntuieşte pre Israil, Cel ce ne scapă pre noi din stricăciune. O, Cela ce eşti fără de păcat!, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Având în minte răutatea (Τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν) – stihiră la Stihoavna Laudelor, Utrenia de Luni
Având în minte răutatea faptelor mele, alerg la îndurările Tale, asemănându-mă vameșului și păcătoasei care a plânsși fiului celui risipitor. Pentru aceea și cad înaintea Ta, Milostive, mai înainte de a mă osândi; iartă-mă, Dumnezeule, și mă miluiește.

Glasul tâlharului (Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν) – la Fericirile Învierii
Glasul tâlharului îţi aducem şi strigăm Ţie: Pomeneşte-ne pe noi, Mântuitorule, întru împărăţia Ta.

Podobii – sedelne

Piatra mormântului (Τὸν λίθον τοῦ μνήματος) – sedelnă, I rând, Utrenia de Duminică
Piatra mormântului neoprind a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinţei, când ai înviat, Doamne, slavă Ţie.

Iosif cel cu bun chip (Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ) - sedelnă, I rând, Utrenia de Duminică
Iosif cel cu bun chip, de pe lemn coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfăşurându-l, şi cu miresme, în mormânt nou, îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Ceea ce ești izvorul milei (Εὐσπλαχνίας ὑπάρχουσα πηγή) - sedelnă de umilință, I rând, la Utrenia de Luni
Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne să dobândim milă, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată ca totdeauna puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

Cruce de viață făcătoare (Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν) – sedelnă a Crucii, Utrenia de Miercuri
Cruce de viață făcătoare a bunătății Tale, Doamne, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Ție o aducem înainte spre mijlocire. Mântuiește pe credincioși și țara Ta, dăruindu-le pace, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule de Iubitorule de oameni.

Cel ce ai înțelepțit pe pescari (Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας) – sedelnă a Apostolilor, Utrenia de Joi
Cel ce ai înțelepțit pe pescari mai mult decât pe cuvântătorii cei iscusiți și i-ai trimis ca pe niște propovăduitori în tot pământul, cu negrăită iubirea de oameni, Hristoase Dumnezeule, printr-înșii întărește Biserica Ta, și credincioșilor trimite-le binecuvântarea Ta, Unule Milostive și Iubitorule de oameni.

Podobii - condace

Cele de sus căutând (Τὰ ἄνω ζητῶν) – condacul Sf. Simeon, 1 septembrie
Cele de sus căutând și cu cei de jos împreunându-te și căruță de foc stâlpul tău făcându-ți, printr-ânsul, împreună vorbitor cu îngerii ai fost, cuvioase. Cu care împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Măririle tale, iubitorule de feciorie (Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθένε) – condacul sf. Ioan Teologul, 26 septembrie
Măririle tale, iubitorule de feciorie cine le poate spune? Că verși minuni și izvorăști tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

Chipul cel de mână scris (Χειρόγραφον εἰκόνα) – condac la Duminica Sf. Strămoși, 11 decembrie
Chipul cel de mână scris nu l-ați cinstit, ci întrarmându-vă cu Ființa cea nescrisă, de trei ori fericiților, în groapa focului v-ați preamărit; și în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-ați chemat: grăbește, o, Îndurate, și ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, ca poți toate câte le voiești.

Pe propovăduitorii cei tari (Τοὺς ἀσφαλεῖς) – condac la Sf. Apostoli Petru și Pavel, 29 iunie

Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor, Doamne, i-ai primit întru desfătarea și odihna bunătăților Tale. Căci chinurile acelora și moartea ai primit mai vîrtos decât toată roada, Însuți Cela ce știi cele din inimă.

Bucurați-vă, purtătoarelor de mir (Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις) – condacul la Duminica Mironosițelor
Bucurați-vă, purtătoarelor de mir, zicând: plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu Învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, și Apostolilor Tăi a binevesti le-ai poruncit: Mântuitorul a înviat din mormânt.

Cu curgerile sângiuirilor tale (Τοῖς τῶν ιαμάτων) – condacul Sf. Dimitrie, Izvorâtorul de mir, 26 octombrie
Cu curgerile sângiuirilor tale, Dimitrie, Biserica Dumnezeu a roșit, Cel ce ți-a dat ție tărie nebiruită; și păzește cetatea ta nevătămată, că tu ești întărirea ei.

Mai marilor voievozi (Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ) – condacul Sf. Arhangheli, 8 noiembrie
Mai marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeieștii slave, povățuitorii oamenilor și căpeteniile îngerilor, ceea ce este de folos cereți nouă și mare milă, ca niște mai mari voievozi ai celor fără de trupuri.

Podobii – tropare

Când Te-ai pogorât (Ὅτε κατῆλθες) - troparul Învierii
Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti Viata cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate Puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Preacuratului Tău chip (Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου) – troparul la Duminica Ortodoxiei
Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că de voie bine ai voit a te sui cu trupul pe cruce, ca să scapi de robia vrăjmașului pe cei care i-ai zidit. Pentru aceasta, cu mulțumită strigăm Ție: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cela ce ai venit să mântuiești lumea.

Podobii – luminânde

Cu Ucenicii să ne suim (Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν) - luminânda I a Învierii
Cu Ucenicii să ne suim în muntele Galileii și prin credință să vedem pe Hristos, grăind că a luat putere asupra celor de sus și asupra celor de jos. Să auzim cum învață a boteza toate neamurile în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și că va fi împreună cu ei, precum a făgăduit, până la sfârșitul veacului.

Privind învățăceii la Tine (Τῶν Μαθητών όρώντων σε) - luminânda la Înălțarea Domnului

Privind învățăceii la Tine, Te-ai înălțat, Hristoase, la Tatăl, împreună cu Dânsul șezând; îngerii înainte mergând, strigau: "Ridicați porțile, ridicați, că Împăratul s-a suit la mărirea cea începătoare de lumină".

Femeilor, ascultaţi (Γυναῖκες ἀκουτίσθητε) – luminânda a II-a la Duminica mironosițelor
Femeilor, ascultaţi glas de bucurie: Zdrobind iadul cel tiran, am ridicat lumea din stricăciune; alergaţi de spuneţi prietenilor Mei bunele-vestiri; căci voiesc să lu-minez zidirea Mea cu bucurie de acolo, de unde a venit întristarea.

Cu trupul adormind ca un muritor (Σαρκὶ ὑπώσας ὡς θνητός) – luminânda la Paști
Cu trupul adormind ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând, Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Glasul III

Podobii - stihiri

Mare este puterea Mucenicilor Tăi, Doamne (Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου) – stihiră a mucenicilor, la Stihoavna de Luni seara
Mare este puterea mucenicilor tăi Hristoase: că în mormânturi zac, şi duhurile gonesc, şi puterea vrăşmaşului au surpat, cu credinţa Treimii nevoindu-se pentru buna credinţă.

Mare este puterea Crucii (Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου) - stihiră a sf. Cruci, la Stihoavna de Duminică seara
Mare este puterea Crucii Tale, Doamne, că s-a înfipt în loc și lucrează în lume și a arătat din pescari apostoli și din neamuri, mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Hristoase, Cela ce cu patima Ta (Ὁ τῷ πάθει σου) – stihiră la Stihoavna Învierii
Hristoase, Cela ce cu patima Ta ai întunecat soarele şi cu lumina învierii Tale ai luminat toate. Primeşte cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Laudă de seară (Ἑσπερινόν ὕμνον) – stihiră de umilință la Stihoavnă, Duminică seara
Laudă de seară aducem Ție, Hristoase, cu tămâie și cântări duhovnicești. Miluiește, Mântuitorule, sufletele noastre!

Mântuiește-mă Doamne, Dumnezeul meu (Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου) – stihiră de umilință la Stihoavnă, Duminică seara
Mântuiește-mă Doamne, Dumnezeul meu, că tuu ești mântuirea tuturor. Viforul patimilor mă tulbură pe mine și sarcina fărădelegilor mele mă cufundă. Dă-mi mână de ajutor și către lumina umilinței mă ridică, ca un singur Milostiv și de oameni Iubitor.

În chipul crucii Moisi (Σταυροφανῶς Μοϋσῆς) – la Stihoavna Laudelor, la Utrenie, Vineri

În chipul crusii Moisi în munte mâinile întinzându-și spre înălțime, pe Amalic l-a biruit. Iar Tu, Mântuitorule, palmele întinzându-ți pe sfânta cruce, m-ai îmbrățișat, mântuindu-mă din robia vrăjmașului și mi-ai dat semnul vieții ,a fugi de arcul potrivinicilor mei. Pentru aceasta, Cuvântule, mă închin cinstitei crucii Tale.

Pus-au treizeci de arginți (Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια) – de la Antifonul al IX-lea din Vinerea Patimilor
Pus-au treizeci de arginți, prețul celui neprețuit, pe Care L-au prețuit fiii lui Israil; privegheați și vă rugați ca să nu intrați în ispită, că duhul este deștept iară trupul, neputincios; pentru aceasta, privegheați.

Minune prea mare! (Μέγιστον θαῦμα) – dogmatică, la Vecernia mică, Sâmbătă seara
Minune prea mare! Ceea ce a născut este Fecioară și Cel ce S-a născut este Dumnezeu mai înainte de veci. Naștere văzută și ceea ce s-a săvârșit este mai presus de fire. O, taină înfricoșată! Că și ceea ce se gndește rămâne negrăită și ceea ce se vede nu se poate cuprinde. Fericită ești tu, preacurată Fecioară, că ești fiică a lui Adam celui pământesc și a lui Dumnezeu Celui preaînalt Maică. Pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Pe strămoşul Adam (Ἀθετίσαντα Χριστέ) – la Fericirile Învierii
Pe strămoşul Adam, cel ce a călcat porunca Ta, Hristoase, din rai l-ai izgonit; dar ai sălăşluit într-însul, Milostive, pe tâlharul cel ce Te-a mărturisit pe Cruce, strigând: Pomeneşte-mă, Mântuitorule, întru împărăţia Ta.

Podobii – sedelne

De frumuseţea fecioriei tale (Τὴν ὡραιότητα) - sedelnă, I rând, Utrenia de Duminică
De frumuseţea fecioriei tale şi de preastrălucirea curăţiei tale, Gavriil, uimindu-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: ce laudă vrednică voi aduce ţie, sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită.

Podobii – condace

Fecioara astăzi (Ἡ Παρθένος σήμερον) – condacul Nașterii Domnului, 25 decembrie
Fecioara astăzi, pe cel mai presus de ființă naște, și pământul peștera, celui neapropiat aduce. Îngerii, cu păstorii slăvesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai ‘nainte de veci.

Podobii – tropare

Să se veselească cele cereşti (Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια) - troparul Învierii
Să se veselească cele cereşti şi să se bucure cele pământeşti. Că a făcut biruinţă cu braţul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte; Cel întâi născut din morţi S-a făcut, din pântecele iadului ne-a mântuit pe noi şi a dat lumii mare milă.

Pentru mărturisirea (Θείας πίστεως) - troparul Sf. Pavel, Arhiepiscopul Constantinopolului, 6 noiembrie
Pentru mărturisirea dumnezeieștii credințe, alt Pavel pe tine Biserica te-a arătat râvnitor între preoți. Strigă împreună cu tine și Abel către Domnul și sângele cel drept al Zahariei, părinte cuvioase. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Sfinților Apostoli (Ἀπόστολοι Ἅγιοι) – troparul Sfinților Apostoli
Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Podobii - luminânde

Cercetatu-ne-a de sus (Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς) – luminândă la Nașterea Domnului
Cercetatu-ne-a de sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei din întuneric și din umbră au aflat adevărul: că din Fecioară s-a născut Domnul.

Cu Duhul în Templu (Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ) - luminândă la Întâmpinarea Domnului
Cu Duhul în Templu înainte stând, ai primit în brațe pe Stăpânul Legii, strigând: acum liberează-mă în pace de legătura trupului, precum ai zis; că văzură ochii mei descoperirea neamurilor și mântuirea lui Israel.

Apostoli de la margini (Ἀπόστολοι ἐκ περάτων) - luminândă la Adormirea Maicii Domnului
Apostoli de la marginni, adunându-vă aicea, în satul Getsimani, îngropaţi trupul meu; şi Tu, Fiule şi Dumnezeul meu, primește duhul meu.

Cămara Ta, Mântuitorul meu (Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω) - luminândă în Săptămâna Patimilor
Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită, și îmbrăcăminte nu am, ca să intru într-însa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de lumină, și mă mântuiește.

Cuvinte, Cel ce ești lumină (Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε) – luminândă la Schimbarea la Față
Cuvinte, Cel ce ești lumină neschimbată a Tatălui luminii celui nenăscut, în lumina Ta, arătată astăzi în Tabor am văzut lumină pe Tatăl, Lumină și pe Duhul, Care aduce la lumină toată făptura.

Întru o zi ai învrednicit (Τὸν Ληστὴν αὐθημερόν) – luminândă în Vinerea Patimilor
Întru o zi ai învrednicit, Doamne, pe tâlharul în rai; și pe mine luminează-mă cu lemnul Crucii, și mă mântuiește.

Glasul IV

Podobii - stihiri

Ca pe un viteaz între mucenici (Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν) – stihiră la Sf. M. Mc. Gheorghe, 23 aprilie

Ca pe un viteaz între mucenici, purtătorule de chinuri, Gheorghie, adunându-ne astăzi te lăudăm pe tine. Că alergarea ai săvârșit, credința ai păzit, și ai luat de la Dumnezeu cununa biruinței tale. Pe Care roagă-l, ca să mântuiască de stricăciune și din nevoi, pe cei ce săvârșesc cu credință pururea cinstită pomenirea ta.

Dat-ai semn (Ἔδωκας σημείωσιν) – stihiră a Crucii, la Stihoavna Laudelor, la Utrenie, Vineri

Dat-ai semn celor ce se tem de Tine, Doamne, cinstită crucea Ta, prin care ai rușinat începătoriile întunericului și stăpânirile și pe noi ne-ai adus la fericirea cea dintâi. Pentru aceea, purtarea Ta de grijă cea iubitoare de oameni o mărim Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cela ce de sus (Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς) – stihiră la Laude, la Sf. Ap. Petru și Pavel, 29 iunie

Cela ce de sus ai fost chemat, iară nu de la oameni, când întunericul cel pământesc ți-a întunecat ochii cei trupești, vădindu-ți mâhnirea necredinței, atuncea cereasca lumină ți-a luminat ochii minții, descoperindu-ți frumusețea bunei credințe. De unde ai cunoscut pe Cel ce a adus lumina din întuneric, pe Hristos, Dumnezeul nostru; pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele noastre.

Aș vrea cu lacrimi (Ἤθελον δάκρυσιν) – stihiră de umilință la Stihoavnă, Duminică la Vecernie

Aș vrea cu lacrimi să șterg, Doamne, zapisul păcatelor mele și să-Ți plac Ție în cealaltă vreme a vieții mele prin pocăință. Dar vrăjmașul mă amăgește și luptă sufletul meu. Doamne, mai-nainte, până ce nu pier desăvârșit, mântuiește-mă.

Doamne, suindu-Te pe Cruce (Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ) – stihiră la Stihoavnă, la Vecernie, Sâmbătă

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoșesc l-ai pierdut și pogorându-Te în iad, pe legații cei din veac i-ai slobozit, nestricăciune dăruind neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, mărim sculareа Ta cea făcătoare de viață și mântuitoare.

Prin lemn Adam din rai (Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ) – la Fericiri

Prin lemn Adam din rai a fost lepădat, iar prin lemnul Crucii tâlharul în rai s-a sălăşluit; că acela, gustând, a lepădat porunca Celui Ce l-a făcut, iar acesta, împreună răstignindu-se, pe Dumnezeu Cel ce Se tăinuia L-a mărturisit, strigând: Pomeneşte-mă întru împărăţia Ta.

Podobii – sedelne

Degrab ne întâmpină pe noi (Ταχὺ προκατάλαβε) – după a III-a Stihologie, Miercuri dimineața
Degrab ne întâmpină pe noi, mai-nainte până ce nu ne robim de vrăjmașii cei ce Te hulesc pe Tine, Hristoase Dumnezeul nostru; pierde cu crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cum poate credința dreptcredincioșilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Spăimântatu-s-a Iosif (Κατεπλάγη Ἰωσήφ) – după I Stihologie, la Utrenie, Duminică
Spăimântatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzând și în minte a luat ploaia cea de pe lână, întru zămislirea ta cea fără sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aron ce a odrăslit; și mărturisind logodnicul tău și păzitorul preoților, a strigat: Fecioara naște și după naștere iarăși rămâne Fecioară.

Podobii – condace

De Te-ai și pogorât în mormânt (Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες) – condac, la Paști
De Te-ai și pogorât în mormânt, Cela ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: bucurați-vă, și apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cela ce dai celor căzuți sculare.

Arătatu-Te-ai astăzi (Ἐπεφάνης σήμερον) – condac, la Teofanie
Arătatu-Te-ai astăzi lumii și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință Te lăudăm. Venit-ai și Te-ai arătat, lumina cea adevărată.

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce (Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ) – condac, la Înălțarea Sf. Cruci, 14 septembrie
Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău, armă de pace, nebiruită biruință.

Ca pe o pârgă a firii (Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως) – condac, la Duminica tuturor sfinților
Ca pe o pârgă a firii, Ție săditorului făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale cărora rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, obștii Tale pentru Născătoarea de Dumnezeu, păzește-o, mult Milostive.

Ioachim și Ana (Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα) – condac, la Nașterea Maicii Domnului, 8 septembrie
Ioachim și Ana, din defăimarea nenașterii de fii, iar Adam și Eva, din stricăciunea morții au scăpat, Preacurată, întru sfântă nașterea ta, Preacurată. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de vina greșelilor mântuindu-se, când strigă către tine: cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Podobii – tropare

Propovăduirea învierii (Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως) – troparul Învierii
Propovăduirea învierii cea luminată înţelegând-o de la înger uceniţele Domnului, şi lepădând osândirea cea strămoşească, Apostolilor, lăudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Îndreptar credinței (Κανόνα πίστεως) – tropar, la Sf. Nicolae, 6 decembrie
Îndreptar credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta, ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Spăimântatu-s-a Iosif (Κατεπλάγη Ἰωσήφ) – după I Stihologie, la Utrenie, Duminică (vezi textul mai sus)

Cu sângiurile mucenicilor Tăi (Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ) – tropar, la Duminica tuturor sfinților
Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră și vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Plagalul glasului I

Podobii – stihiri

Bucură-te, cămara (Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς) – stihiră la Stihoavnă, la Vecernia Sf. Sava cel Sfințit, 5 decembrie
Bucură-te, cămara cea cu bun miros a pusticeștilor nevoințe, cu adevărat; căci Crucea pe umere luând și Stăpânului Hristos pe tine însuți, preafericite, făgăduindu-te, ai călcat măiestria trupului cea râvnitoare de cele jos; și cu fapte bune sufletul ți-ai luminat și spre dumnezeiasca dragoste l-ai întraripat. Pentru aceasta, înconjurând preasfântă racla moaștelor tale prealăudate Sava, dumnezeiasca iubire de oameni cerem să dobândim, cu rugăciunile tale, și lumii să dăruiască mare milă.

Cuvioase părinte (Ὅσιε Πάτερ) – stihiră la Vecernia Sf. Teodosie, începătorul vieții de obște, 11 ianuarie
Cuvioase părinte de Dumnezeu purtătorule Teodosie! Foarte te-ai nevoit întru această viață trecătoare, cu cântări, cu posturi și cu privegheri, pildă făcându-te ucenicilor tăi; și acum dănțuiești împreună cu ce ifără de trupuri, slăvind neîncetat pe Hristos Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu și Mântuitorul Care Și-a plecat capul Mergătorului înainte și a sfințit firea apelor. Pe Acela îmblânzește-L, Aceluia te roagă, Cuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace și mare milă.

Doamne, păcătuind (Κύριε, ἁμαρτάνων) – stihiră de umilință la Stihoavna Vecerniei, Duminică seara
Doamne, păcătuind nu încetez, învrednicindu-mă iubirii Tale de oameni nu cunosc; ci biruiește întunecarea mea, Cela ce ești Unul bun și mă miluiește.

Cu pavăza credinței (Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως) – stihiră a mucenicilor la Vecernie, Vineri seara
Cu pavăza credinței îmbrăcându-se și cu semnul crucii pe sine întărindu-se, la munci bărbătește au năvălit și înșelăciunea diavolului și sumeția au pierdut sfinții Tăi, Doamne. Pentru rugăciunile lor, ca un Atotputernic Dumnezeu, trimite lumii tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Rugați-vă pentru noi (Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν) - stihiră a mucenicilor la Vecernie, Vineri seara
Rugați-vă pentru noi, sfinților Mucenici, ca să ne izbăvim de fărădelegile noastre, că vouă vi s-a dat har a vă ruga pentru noi.

Din dragostea cea fără de sațiu (Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς) - stihiră a mucenicilor la Vecernie, Vineri seara
Din dragostea cea fără de sațiu a sufletului, de Hristos nu v-ați lepădat, sfinților Mucenici, care de multe feluri de chinuri și de pătimiri răbdând, mândriile tiranilor le-ați surpat și credința nemișcată și nevătămată păzind, la ceruri v-ați mutat. Pentru aceea și îndrăznire către El câștigând, cereți să dăruiască nouă mare milă.

Doamne, oarecând pe vremea lui Moise (Κύριε ἐπὶ Μωσέως) – stihiră la Stihoavna Laudelor, la Utrenie, Miercuri dimineața
Doamne, oarecând pe vremea lui Moise Proorocul, numai chipul Crucii Tale arătându-se, a biruit pe vrăjmașii Tăi. Iară acum, pe însăși Crucea Ta ținându-o, cerem ajutor. Întărește Biserica Ta și dăruiește împăratului nostru ca lui Constantin biruință, pentru multă milostivirea Ta, Iubitorule de oameni.

Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare (Μακαρίζομέν σε) – stihiră a Născătoarei, la Vecernie, Luni seara
Fericimu-te de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te mărim credincioșii, după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Tâlharul pe cruce (Ὁ Ληστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ) – la Fericiri
Tâlharul pe cruce, pe Tine Dumnezeu a fi crezându-Te, Hristoase, te-a mărturisit curat din inimă: pomenește-mă Doamne, strigând, întru Împărăția Ta.

Podobii - sedelne

Doamne, de paharul patimii Tale (Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου) - sedelnă, al III-lea rând, Joi la Utrenie
Doamne, de paharul patimii Tale purtătorii de chinuri râvnind, au lăsat frumusețea lumească și s-au făcut ai Îngerului părtași; pentru rugăciunile lor, dăruiește sufletelor noastre curățire de păcate și mare milă.

Taina ta cea străină, Fecioară (Τὸ ξένον τῆς Παρθένου) - sedelnă a Născătoarei, I rând, Marți la Utrenie (nu a putut fi identificată)

Pe tine, Prealăudată (Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβίμ) - sedelnă, I rând, Luni la Utrenie
Pe tine, Prealăudată, care ești mai sfântă decât heruvimii și mai înaltă decât cerurile, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, mărturisindu-te, te avem păcătoșii folositoare și mântuire te aflăm întru ispite. Pentru aceea, nu înceta a te ruga pentru noi, ceea ce ești puterrea și stăpânirea sufletelor noastre.

Strălucește astăzi (Λάμπει σήμερον) – sedelnă, al II-lea rând, Luni la Utrenie
Strălucește astăzi pomenirea purtătorilor de chinuri, pentru că are și din cer rază; ceata îngerilor prăznuiește și neamul omenesc dimpreună serbează. Pentru aceea, se roagă Domnului să se miluiască sufletele noastre.

Podobii – condace

Următor fiind Celui milostiv (Μιμητὴς ὑπάρχων) – condacul Sf. Pantelimon, 27 Iulie
Următor fiind Celui milostiv și dar de tămăduiri de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri și mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale bolile noastre cele sufletești vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului, de la cei ce strigă cu credință: mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Podobii - tropare

Pe cuvântul cel împreună (Τὸν συνάναρχον Λόγον) – troparul Învierii
Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră să-L laudăm, credincioșii, și să ne închinăm; că bine a voit a se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru mărită Învierea Sa.

Plagalul glasului al II-lea

Podobii – stihiri

Toată nădejdea (Ὅλην ἀποθέμενοι) – stihiră la Vecernia Sf. Cozma și Damian

Toată nădejdea punându-și în ceruri, vistierie nefurată loruși, sfinții și-au strâns. În dar au luat, în dar dau celor bolnavi tămăduiri. Aur sau argint, precum la Evanghelie, n-au agonisit și oamenilor și dobitoacelor faceri de bine au dat; ca prin toate fiind ascultători lui Hristos, cu îndrăzneală să se roage pentru sufletele noastre.

Din pântece Te-ai născut (Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ) stihira la Vecernia Duminicii Sfintilor Parinti (Duminica a VII-a după Paști)
Din pântece Te-ai născut mai înainte de luceafăr, din Tată fără de mumă mai 'nainte de veci; măcar deși zidire, iar nu Dumnezeu pe Tine Arie Te socotește, cu îndrăzneală nebunește amestecându-Te pe Tine, Făcătorule, cu făpturile, și-a agonisit materie pentru focul cel veșnic. Dar Soborul cel din Nicheea Fiu al lui Dumnezeu Te-a propovăduit pe Tine, Doamne, împreună cu Tatăl și cu Duhul pe scaun șezător.

Cea defăimată (Ἡ ἀπεγνωσμένη) – idiomelă la Stihoavna din Miercurea Patimilor
Cea defăimată pentru viață și cunoscută pentru întoarcere, ținând miresme, s-a apropiat către tine, strigând: să nu mă lepezi pe mine, păcătoasa, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; să nu treci lacrimile mele, Cel ce ești bucuria îngerilor; ci mă primește pe mine, ceea ce mă pocăiesc, pe care nu m-ai lepădat când păcătuiam, Doamne, pentru mare mila Ta.

Îngereștile puteri mergeți înainte (Αἱ Ἀγγελικαί) – stihiră la Laude, la Înainteaprăznuirii Nașterii Domnului, 25 decembrie
Îngereștile puteri , mergeți înainte, cei din Vitleem, bine gătiți ieslea; căci Cuvântul se naște, înțelepciunea înaintea merge. Primește închinăciune Biserică și spre bucuria Născătoarei de Dumnezeu, popoare să zicem: Binecuvântat ești Cel ce vii, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Pocăință n-am câștigat (Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι) – stihiră de umilință la Stihoavnă, duminică seara
Pocăință n-am câștigat, încă nici iar lacrimi. Pentru aceasta te rog, Mântuitorule, mai înainte de sfârșit să mă întorci, și să-mi dai pocăință, ca să mă izbăvesc din munci.

A treia zi ai înviat (Τριήμερος ἀνέστης) **–** stihiră a Învierii
A treia zi ai înviat, Hristoase, din groapă, precum este scris și împreună ai sculat pe strămoșul nostru. Pentru aceasta, te și mărește neamul omenesc și laudă Învierea Ta.

Ca arhanghelul să lăudăm (Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν) – tropar al Născătoarei la Stihoavnă, duminică seara, la Vecernie
Ca arhanghelul să lăudăm, credincioșii, pe cămara cea cerească și pecetluită cu adevărat: bucură-te, dintru care ne-a răsărit nouă Mântuitorul Hristos, dătătorul de viață și Dumnezeu, cu mâna ta, Preacurată, nădejdea creștinilor.

Învierea Ta, Hristoase (Τὴν ἀνάστασίν σου) – tropar la Stihoavna Învierii, sâmbătă seara la Vecernie

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri și pe noi, pe pământ, ne învrednicește cu inimă curată să Te mărim.

Cei ce au mărturisit pentru Tine (Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστέ) – stihiră a mucenicilor, vineri seara
Cei ce au mărturisit pentru Tine, Hristoase, multe munci au răbdat și cununa cea desăvârșită au luat din ceruri, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Răbdătorii de chinuri (Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες) – stihiră a mucenicilor, vineri seara
Răbdătorii de chinuri mucenici și cetățenii cei cerești pe pământ pătimind, multe chinuri au răbdat. Pentru rugăciunile și cererile lor, Doamne, pe noi toți păzește-ne.

Crucea Ta, Doamne (Ὁ Σταυρός σου Κύριε) – stihiră a mucenicilor, vineri seara
Crucea Ta, Doamne, s-a făcut mucenicilor armă nebiruită, că vedeau moartea stând înaintea lor și văzând mai înainte viața ceea ce va să fie, se întăreau cu nădejdea ce aveau către Tine. Cu rugăciunile lor, mântuiește-ne pe noi.

Pomenește-mă Dumnezeule (Μνήσθητί μου) – la Fericirile Învierii
Pomenește-mă Dumnezeule, Mântuitorul meu, când vei veni întru împărăția Ta și mă mântuiește, ca un singur Iubitor de oameni.

Podobii - sedelne

Nădejdea lumii cea bună (Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή) – sedealnă a Născătoarei, al II-lea rând, marți la Utrenie
Nădejdea lumii cea bună, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, a ta una și înfricoșată folosire cerem. Milostivește-te asupra poporului celui neajutorat, roagă pe Milostivul Dumnezeu să se izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, una binecuvântată.

Doamne, stătut-a (Κύριε, παρίστατο) – sedealnă a Învierii, primul rând
Doamne, stătut-a înaintea mormântului Tău Maria Magdalena și a plâns, strigând, și grădinar pe Tine socotindu-Te, a zis: Unde ai ascuns viața cea veșnică? Unde ai pus pe Cel de pe scaunul heruvimilor? Că cei ce-l străjuiau pe El , de frică au amorțit; sau pe Domnul meu dați-l mie sau cu mine strigați: Cela ce ai fost întru morți și pe morți i-ai înviat, mărire Ție.

Multe sunt mulțimile (Πολλὰ τὰ πλήθη) – sedealnă a Născătoarei, al III-lea rând, marți la Utrenie
Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu, la tine al scăpat, Curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Podobii - condace

Pe Născătoarea de Dumnezeu (Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον) – condacul Adormirii Maicii Domnului (15 august)
Pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru rugăciuni neadormită și întru folosințe, nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu o au ținut; căci ca pe Maica Vieții, la viață o a mutat, Cel ce S-a sălășluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

Plinind rânduiala (Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν) – condacul Înălțării Domnului
Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Pe scaun în cer (Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ) – condacul Duminicii Floriilor
Pe scaun în cer și pe mânz pe pământ fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit și cântare de la tinerii cei ce strigau Ție: binecuvântat ești, Cel ce vii să chemi pe Adam!

De venirea Ta (Τὴν σωματικήν σου) – condacul Sf. Ioan Botezătorul (7 ianuarie)
De venirea Ta cea trupească temându-se Iordanul, cu cutremur S-a întors și slujba prooroocească plinindu-o Ioan, cu frică s-a tras înapoi. Cetele îngerești s-au spăimântat, văzându-Te pe Tine în repejuni cu trupul botezându-te. Și toți cei din întuneric s-au luminat, lăudându-te pe Tine, Cel ce Te-ai arătat și ai luminat toate.

Al înțelepciunii îndreptătorule (Τῆς σοφίας ὁδηγέ) – condacul la Duminica Brânzei
Al înțelepciunii îndreptătorule și de știință dătătorule, al celor neînțelepți învățătorule și al săracilor sprijinitorule, întărește, înțelepțește inima mea, Stăpâne; dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui, că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Îndurate, miluiește-mă pe mine cel căzut!

Podobii - tropare

Puterile îngerești (Αἱ Ἀγγελικαί) – troparul Învierii
Puterile îngerești la mormântul Tău, și străjerii au amorțit și sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul. Întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind lumii viață, Cela ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Glasul Varis

Podobii - stihiri

De acum nu vom mai fi opriți (Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα) – tropar al Crucii, la Stihoavnă, marți seara
De acum nu vom mai fi opriți de la pomul vieții, având crucea Ta nădejde. Doamne, mărire Ție!

Astăzi priveghează Iuda (Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας) – Antifonul al VI-lea din Vinerea Mare
Astăzi priveghează Iuda să vândă pe Domnul, pe Mântuitorul lumii cel mai 'nainte de veci, pe Cel ce a săturat mulțime de oameni din cinci pâini. Astăzi cel fărădelege se leapădă de învățătorul și, fiind ucenic, a dat pe Stăpânul, a vândut cu bani pe Cel ce a săturat cu mană pe om.

Frumos era și bun (Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς) – de la Fericirile Învierii
Frumos era și bun la mâncare rodul ce m-a omorât. Hristos este pomul vieții din care mâncând, nu mor ci strig cu tâlharul: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Pară de foc ai făcut (Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους) – stihiră a sfinților îngeri, duminică seara
Pară de foc ai făcut Hristoase pe îngeri, arătând nouă căldura lor și Duhul cel grabnic iarăși însemnând, Atotputernice Doamne, mărire Ție.

Podobii - sedelne

Mai luminată decât focul (Πυρὸς φωτεινότερον) – sedealnă a Născătoarei la Miezonoptica de duminică
Mai luminată decât focul și mai lucrătoare decât lumina este mile darului tău, Stăpână, arzând păcatele oamenilor și răcorind gândurile celor ce te laudă măririle tale, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Cel ce ai răbdat (Ὁ δι'ἐμὲ ἀνασχόμενος) – sedealnă a Crucii, primul rând, miercuri la Utrenie
Cel ce ai răbdat pentru mine pironirea cea pe cruce, primește lauda mea cea cu priveghere, Hristoase Dumnezeule și mă mântuiește.

Covârșești puterile (Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις) – sedealnă a Născătoarei, al III-lea rând, luni la Utrenie
Covârșești puterile cerești pentru că biserică te-ai arătat, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Rodul pântecelui tău (Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου) – sedealnă a Născătoarei, primul rând, joi la Utrenie
Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea legii și a proorocilor. Drept aceea, Născătoare de Dumnezeu, întru cunoștință mărindu-te, cu credință te mărim.

Doamne, noi suntem (Κύριε ἡμεῖς ἐσμεν) - sedealnă a Născătoarei, al II-lea rând, marți la Utrenie
Doamne, noi suntem poporul Tău și oile pășunii Tale. Întoarce-ne ca un Păstor pe noi cei rătăciți, adună-ne pe noi, cei risipiți prin stricăciune. Miluiește turma ta, Iubitorule de oameni, milostivește-te spre poporul Tău, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, cela ce însuți ești fără de păcat.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară (Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε) – sedealnă din Canoanele Maicii Domnului
Născătoare de Dumnezeu Fecioară neîntinată, roagă pe Fiul tău dimpreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască nouă main înainte de sfârșit iertare păcatelor noastre, celor ce cu credință te mărim pe tine.

Podobii - condace

Nu mai păzește încă sabia (Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία) – condac la Duminica Înălțării Sfintei Cruci
Nu mai păzește încă sabia cea de văpaie ușa Edenului. Că într-însa a venit preaslăvita legătură, lemnul crucii; acul morții și biruința iadului s-a gonit; că de față ai stătut, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intrați iarăși în rai.

În munte te-ai schimbat (Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης) – condac la Schimbarea la Față (6 august)
În munte te-ai schimbat la față și pe cât au cuprins ucenicii tăi, slava Ta, Hristoase Dumnezeule, au văzut; că dacă Te vor vedea răstignit, să cunoască patima cea de bună voie, și lumii să propovăduiască că tu ești cu adevărat raza Tatălui.

Podobii - tropare

Stricat-ai cu crucea Ta (Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου) – troparul Învierii
Stricat-ai cu crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul; plângerea mironosițelor o ai schimbat și apostolilor a propovădui le-ai poruncit. Că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Plagalul glasului al IV-lea

Podobii - stihiri

O preaslăvită minune (Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!) – tropar al Crucii și Născătoarei la Stihoavna Utreniei de vineri.
O, preaslăvită minune! O, taină înfricoșată, cum cela ce este cu firea nemuritor se spânzură pe lemn? Cum gustă acum moarte? Cum se osândește cel nevinovat? Ascunde-ți lumina ta, soare, și te înfricoșează văzând îndraznirea, Fecioara cu suspinuri grăia, văzând pe Hristos răstignit, pe Carele L-a născut.

Ce vă vom numi (Τί ὑμᾶς καλέσωμεν)- la Stihoavna Utreniei de luni dimineața
Ce vă vom numi pe voi, sfinților? Heruvimi, că pe voi a odihnit Hristos? Serafimi, că neîncetat L-ați preamărit pe El? Îngeri, că de trup v-ați lepădat? Puteri, că lucrați întru minuni? Multe sunt numirile voastre și mai mari darurile. Rugați-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne, de ai și stat (Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ) – stihiră a Învierii la Laude
Doamne, de-ai și stătut înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu te-ai depărtat de pe scaun cu Tatăl împreună șezând, și înviind din morți, lumea ai slobozit din robia celui străin, ca un Îndurat și de oameni iubitor.

Oarecând în raiul (Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισός) - a Crucii, la Stihoavna Utreniei de miercuri
Oarecând în raiul cel din Eden, lemnul cunoștinței a odrăslit în mijlocul pomilor. Iar Biserica Ta, Hristoase, crucea Ta o a înflorit, care a izvorât viață lumii. Ci acela adică a omorât prin mâncare pe Adam, cel ce a mâncat, iar aceasta a făcut viu pe tâlharul ce s-a mântuit prin credință. Iertării aceluia ne arată și pe noi părtași, Hristoase Dumnezeule, Cel ce cu patima Ta ai sfărâmat turbarea vrăjmașului cea de asupra noastră și ne învrednicește pe noi împărăției Tale celei cerești.

Îngerul Tău, Doamne (Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε) – stihiră a Învierii la Laude
Îngerul tău, Doamne, care a propovăduit Învierea Ta, pe străjeri adică i-a înfricoșat, iar femeilor a strigat, zicând: ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind și lumii viață a dăruit.

Mucenicii Tăi, Doamne (Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε) – tropar al mucenicilor la Stihoavnă, marți seara
Mucenicii Tăi, Doamne, uitând cele din viață și nebăgând seamă de munci pentru viața ce va să fie, ai acesteia moștenitori s-au arătat. Drept aceea, și cu îngerii împreună se bucură. Cu rugăciunile lor, dăruiește poporului Tău mare milă.

Nemăsurată este munca (Ἀμέτρητος ὑπάρχει) – tropar al morților la Stihoavnă, sâmbătă dimineața
Nemăsurată este munca celor ce viețuiesc curvește, scrășnire a dinților și plângere nemângăiată, gheena focului și întunericul cel mai din afară și vierme neadormit, lacrimi nelucrătoare și judecător nemilostiv. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit să strigăm, zicând: Stăpâne Hristoase, pe care i-ai luat, odihnește-i cu aleșii Tăi.

Veniți toți credincioșii (Δεῦτε ἅπαντες πιστοί) – stihiră, vineri seara, în săptămâna lăsatului sec de brânză
Veniți toți credincioșii să lăudăm cetele cuvioșilor părinți: pe Antonie căpetenia, pe luminatul Eftimie; pe fiecare deosebi și pe toți împreună și viețile acestora, ca alt rai al desfătării cu gândul socotindu-le, cu bucurie să strigăm: acești pomi pe care i-a sădit Dumnezeul nostru, aceștia înflorind, rodurilee vieții cele nestricăcioase le-au adus lui Hristos, ca să hrănească sufletele noastre. Către care să strigăm: fericiți purtători de Dumnezeu, rugați-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Pomenește-ne pe noi (Μνήσθητι ἡμῶν) – la Fericirile Învierii
Pomenește-ne pe noi, Hristoase Mântuitorul lumii, precum ai pomenit pe tâlharul pe lemn și ne învrednicește pe toți, Unule Îndurate, împărăției tale celei cerești.

Podobii - sedelne

Pre Intelepciunea si Cuvântul (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον) – Sedelnă a Născătoarei, primul rând, la 26 septembrie.
Pre Intelepciunea si Cuvântul, in pântecele tau zamislindu-L fara de ardere Maica lui Dumnezeu, ai nascut lumii pe Cel ce tine lumea si in brate ai avut pe cel ce cuprinde toate, pe datatorul de hrana al tuturor si facatorul firii. Pentru acceasta te rog pe tine Preasfanta Fecioara si cu credinta te slavesc, ca sa ma izbavesti de greseli, când voi vrea sa stau inaintea fetei Ziditorului meu, Stapana fecioara Curata, al tau ajutor atunci sa-mi daruiesti; pentru ca poti cate le voiesti, Prealaudata .

Porunca cea cu taină (Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς) - troparul Imnului Acatist (săptămâna a V-a a Postului Mare, sâmbătă, la Utrenie)
Porunca cea cu taină luându-o întru cunoștință cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celui celei ce nu știa de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără schimbare, tot, întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga ție: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!

Fluierul cel păstoresc (Αὐλῶν Ποιμενικῶν) – sedealnă, al II-lea rând, la Înainteprăznuirea Nașterii Domnului (24 decembrie)
Cântările fluierilor celor păstorești, oprindu-le oastea cea îngerească, a strigat zicând: încetați a fluiera, cei ce sunteți mai mari peste turme; strigați, cântând, că S-a născut Hristos Domnul, care bine a voit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Înviat-ai din morți (Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν) – sedealnă a Învierii, primul rând
Înviat-ai din morți, viața tuturor, și înger minunat femeilor a strigat: părăsiți-vă de lacrimi, apostolilor binevestiți, strigați lăudând, că a înviat Hristos Domnul, care a binevoit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Întărirea credinței (Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα) – sedealnă a Născătoarei, primul rând, marți la Utrenie
Întărirea credinței cea neclătită și cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să o mărim credincioșii. Bucură-te, ceea ce piatra vieții în pântecele tău o ai născut, bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor scârbiți, bucură-te, Mireasă nenuntită.

Podobii - condace

Ca niște pârgă (Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως) - condacul de la Utrenia Duminicii tuturor sfinților (Duminica I după Rusalii)
Ca niște pârgă a firii, Ție, săditorului făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale cărora rugăciuni, în pace adâncă Biserica obștii Tale, pentru Născătoarea de Dumnezeu, păzește-o, mult Milostive.

Apărătoare Doamnă (Τῇ ὑπερμάχῳ) - condacul Imnului Acatist (vezi săptămâna a V-a a Postului Mare, sâmbătă, la Utrenie)
Apărătoarei Doamne, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

De Te-ai și pogorât (Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες) – condacul Paștilor
De Te-ai și pogorât în mormânt, Cela ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: bucurați-vă și apostolilor tăi pace dăruindu-le, Cela ce dai celor căzuți sculare.

Cuvântul Tatălui (Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος) – condacul la Duminica Ortodoxiei (Duminica I-a din Postul Mare)
Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins întrupându-se și chipul cel întinat, la chipul cel dintâi întorcându-l cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta și cu cuvântul.

Propovăduirea apostolilor (Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα) – condacul din Duminica Sfinților Părinți
Propovăduirea apostolilor și învățăturile părinților, Bisericii o credință a întărit; care și haina adevărului purtând, cea țesută din teologia cea de sus, drept îndreptează și slăvește taina cea mare a bunei credințe.

Întâi tu te-ai semănat (Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς) – condacul Întâiului Mucenic Ștefan (2 august)
Întâi tu te-ai semănat pe pământ de cerescul lucrător de pământ, prealăudate. Întâi tu pe pământ, pentru Hristos sângele ți-ai vărsat, fericite. Întâi tu, cu cununa de biruință de la Dânsul te-ai încununat în ceruri , al pătimitorilor începătorilor, purtătorule de cunună, cel ce mai înainte decât mucenicii ai pătimit.

Pe Cel ce S-a răstignit (Τὸν δι᾿ἡμᾶς Σταυρωθέντα) – condacul din Vinerea Mare
Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniți să-L lăudăm; că pe acesta L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignire, Tu ești fiul și Dumnezeul meu.

Credința lui Hristos (Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα) – condacul la Sf. Teodor Tiron (17 februarie)
Credința lui Hristos ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele potrivnice ai călcat pătimitorule și cu cunună cerească te-ai încununat, în vecie Teodore, ca un nebiruit.

Podobii - tropare

Dintru înălțime (Ἐξ ὕψους κατῆλθες) – troparul Învierii
Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne izbăvești pe noi din patimi. Cela ce ești viața și învierea noastră, Doamne, slavă Ție.

Întru tine, Maică (Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς) – troparul Sf. Maria Egipteanca, Duminica a V-a din Postul Mare
Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Marie, duhul tău.

Luminătorule al dreptei credințe (Ὀρθοδοξίας ὁ φωστὴρ) – troparul Sf. Grigorie Palama (Duminica a II-a din Postul Mare)
Luminătorule al dreptei credințe, întărirea Bisericii și învățătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al darului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Preaproslăvit ești (Ὑπερδεδοξασμένος εἶ) – troparul la Duminica Sf. Părinți
Preaproslăvit ești Hristoase, Dumnezeul nostru, Cela ce luminători pe pământ pe părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat, mult Îndurate, slavă Ție.

Prin curgerile (Ταῖς τῶν δακρύων σου) – troparul Sf. Cuvios Ioan Scărarul (Duminica a IV-a din Postul Mare)

Prin curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat și cu suspinurile cele din adânc ai făcut-o însutit roditoare și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodosie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară (Θεοτόκε Ἀειπάρθενε) – troparul Acoperământului Maicii Domnului (28 octombrie)

Din gura ta (Ἡ τοῦ στόματός σου) – troparul aducerii moaștelor Sf. Ioan Gură de Aur (27 ianuarie)

Din gura ta ca niște lumină de foc strălucind Darul, lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câștigat , înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, părinte Ioane gură de aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Sfârșit și lui Dumnezeu laudă!